

Onsdag den 27. januar 2010 (D)

1

44. møde

Onsdag den 27. januar 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til finansministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Mener ministeren, at de dramatiske besparelser- og fyringsrunder, der lige nu rammer landets sygehuse, er udtryk for »et sundhedstilbud i verdensklasse«?

(Spm. nr. S 910).

2) Til finansministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren klar til at påtage sig et ansvar for årsagerne til de økonomiske problemer i regionerne, som bl.a. medfører store fyringsrunder?

(Spm. nr. S 911).

3) Til finansministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren parat til at påtage sig ansvaret for den frustration, de offentligt ansatte udtrykker over, at betalingen for veludført arbejde i det offentlige sygehusvæsen er en fyreseddel, mens takken på private hospitaler er et stort julegratiale?

(Spm. nr. S 913).

4) Til finansministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er forsvarlig omgang med skatteydernes penge at betale svimlende timelønninger til læger på privathospitalerne, mens offentligt ansatte læger og sygeplejersker fyres i hund-redvis for samme arbejde?

(Spm. nr. S 914).

5) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Set i lyset af, at regeringen ikke engang har opfyldt trepartsaftalens mål om praktikpladser på den pædagogiske assistentuddannelse, social- og sundhedsassistentuddannelsen og social- og sundhedshjælperuddannelsen, er ministeren så enig i, at det er utilfredsstillende, at de mange, der ønsker at få en uddannelse inden for SoSu-området,

ikke kan være sikre på, at regeringens tidligere løfte om 1.000 ekstra pladser opfyldes?

(Spm. nr. S 737, skr. begr.).

6) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren ikke, at en fartoverskridelse i bymæssig bebyggelse på 60 pct. og som følge heraf mistet kontrol over køretøj kan anses for »særlig hensynsløs kørsel«?

(Spm. nr. S 851).

7) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Vil ministeren indskrænke og forenkle det grundlag, som domstolene udmåler straffe for trafikforseelser på, således at større fartoverskridelser betegnes som »særlig hensynsløs kørsel«?

(Spm. nr. S 852).

8) Til indenrigs- og socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at skabe varige løsninger på hjemløseproblematikken?

(Spm. nr. S 888).

9) Til indenrigs- og socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Synes ministeren, at der er tilstrækkeligt overblik over situationen med udenlandske hjemløse uden lovligt ophold, herunder hvad årsagerne er til, at de befinder sig i landet, migrationsmønstre etc.?

(Spm. nr. S 889).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad vil ministeren gøre for udsatte grupper og seniorer som f.eks. John Hansen, medlem hos Business Danmark, 58 år, som er ledig og skal vente 6 måneder på at kunne få et privat løntilskudsjob og dermed får øget risiko for langtidsarbejdsløshed?

(Spm. nr. S 906).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage over for de lønmodtagergrupper, som er hårdest ramt af den stigende ledighed, hvor det især er industrien og byggeriet, der tegner sig for den største stigning, og f.eks. hver anden murer er uden arbejde?

(Spm. nr. S 909).

Kl. 13:00 Frank Aaen (EL)

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Lovforslag nr. L 109 (Forslag til lov om ændring af konkurrenceloven og lov om ændring af lov om benzinformidlerkontrakter. (Nedsættelse af tærskelværdier for fusionskontrol, godkendelse af fusioner efter forenklet sagsbehandling, ændrede tidsfrister for behandling af fusioner, entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.)) og

Lovforslag nr. L 110 (Forslag til lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v.).

Skatteministerens (Kristian Jensen):

Lovforslag nr. L 111 (Forslag til lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Polen) og

Lovforslag nr. L 112 (Forslag til lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love. (Harmonisering af beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst m.v.)).

Jeg kan oplyse, at L 112 på grund af sagens hastende karakter fremsættes i papirform, jævnfør Forretningsordenens § 39, stk. 2. Lovforslaget vil senere fremkomme på Folketingets hjemmeside.

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Lovforslag nr. L 113 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Magtanvendelse over for voksne)) og

Lovforslag nr. L 114 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af hjælpemidler og boligindretning)).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 113 (Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en jordbrugerfond).

Titler på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Jeg kan oplyse, at til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget ministeren for udviklingsbistand.

Der er anmeldt følgende spørgsmål:

Kirsten Brosbøl (S)

Steen Gade (SF)

Det betyder så, hvis ikke andre umiddelbart ønsker at melde sig som spørger, at den første, der får ordet, er hr. Frank Aaen, som retter spørgsmålet til ministeren. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 57**Frank Aaen (EL):**

Tak. Danmark har lige overtaget styringen af den militære operation, der ud for Somalia skal stoppe pirateri. Militær indsats kan jo være en del af en løsning for at få det pirateri stoppet. Vi ved jo også, at der er andre elementer som f.eks. at få opbygget en funktionsdygtig stat, få sikret bedre levevilkår for dem, der bor der, og søfarten kan selv gøre noget ved at ændre sejlruiter og ved at sejle i konvoj. Der er mange ting, der kan gøres.

En af de ting, der er problemet i området, er jo, at fiskere ikke mindst fra EU ulovligt fanger fisk og dermed tømmer havet ud for Somalia og sælger fiskene til EU og dermed altså gør det vanskeligere for folk at få en levevej i Somalia. Det er ikke, fordi fattigdom er en hovedårsag og den eneste årsag til pirateri, men det er klart, at fattige fiskere, der ikke har noget at leve af, godt kan blive tillokket af at blive pirater eller blive hyret af bagmænd, det er måske mere det, til at blive pirater.

Derfor vil jeg spørge ministeren, som jeg har gjort det nogle gange før i forhold til regeringen: Hvad gør vi for at få stoppet det dér ulovlige fiskeri og stoppet, at EU er hæler for de ulovlige fiskere, og for på den måde at sikre, at der bliver en levevej lokalt? Når jeg spørger, er det jo dels fordi, som jeg sagde før, vi har nævnt det nogle gange her i Folketingssalen, dels fordi der er trådt en forordning i kraft den 1. januar, der skulle sikre, at EU ikke optræder som hæler for ulovligt fangede fisk, herunder også ulovligt fangede fisk ud for Somalia. Det er et vigtigt spørgsmål for at få et alternativ i Somalia – ikke det eneste, men et. Kan ministeren oplyse noget om det?

Kl. 13:03

Formanden:

Så er det ministeren for udviklingsbistand.

Kl. 13:03

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg er sådan set fuldstændig enig med hr. Frank Aaen i det, jeg forstod var argumentet, der blev brugt her, nemlig: Hvad er årsagen til, at vi oplever pirateri, og hvad er årsagen til, at vi også oplever et stigende omfang af pirateri? Det er fattigdom. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det er fattigdom, der driver unge mennesker ud i hvervet som pirater, og derfor forsøger vi også – Somalia er ikke et af vores hovedsamarbejdslande – gennem vores multilaterale bistand og også gennem vores ngo-bistand at bidrage til at minimere årsagerne. Men jeg er enig i, at fattigdom er den helt store udfordring, når det handler om Somalia. Ud over det er Somalia jo også karakteriseret ved at være en skrøbelig stat, og derfor er det jo sådan en helt særlig kategori i den sammenhæng.

For så vidt angår det konkrete spørgsmål om ulovligt fiskeri, er det nu første gang, at hr. Frank Aaen nævner det over for mig. Jeg går ud fra, at det måske er i drøftelser med udenrigsministeren, da det jo egentlig er udenrigsministerens ressort, hr. Frank Aaen spørger ind til her. Så jeg går ud fra, at hr. Frank Aaen har fået regeringens svar på det spørgsmål fra udenrigsministeren.

Kl. 13:04

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:04

Frank Aaen (EL):

Nej, jeg har tidligere fået svar om, at EU arbejder på at stoppe det, og at der skulle træde en forordning i kraft her den 1. januar, men jeg har ikke haft mulighed for at spørge udenrigsministeren om, hvordan det så går her efter den 1. januar. Og fordi jeg mener, at det er så afgørende at løse det problem i området, herunder bekæmpelse af pirateri, regnede jeg med, at ministeren måske også var opdateret med hensyn til, hvad der så nu sker. Men det er helt i orden, og det er korrekt, at jeg også tidligere har drøftet det med udenrigsministeren.

Så har jeg et andet spørgsmål, for ud over fiskere, der ikke kan fange fisk, fordi de er stjålet, eller fiskere, som er blevet hyret af bagmænd, er der jo nogle enorme flygtningelejre i Somalia og i nabolandene, hvor der også både rekrutteres pirater og rekrutteres til terrororganisationer, som vi nu desværre ved også opererer i Danmark. Derfor lyder spørgsmålet: Er vi ikke nødt til at gøre en større indsats for, at livet bliver ordentligt og med perspektiv i de flygtningelejre?

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg mener faktisk, at Danmark allerede gør en meget, meget stor indsats. Vi gør en meget, meget stor indsats i den vel nok største flygtningelejr, hvor der opholder sig somaliske flygtninge, nemlig Dadaablejren i den nordlige del af Kenya. Der arbejder vi både direkte inde i lejren, selvfølgelig med FN-organisationerne, men vi arbejder også uden for lejren. Gennem vores nærområdebistand har vi etableret projekter, for det er jo et af de fattigste områder i Kenya, og vi oplever, at der faktisk kan være stor forskel på de levevilkår, som flygtningene inde i lejren har, og så dem, de lokale har, som bor uden for lejren.

Så jeg synes faktisk, at vi fra dansk side allerede yder en meget, meget stor indsats såvel i flygtningelejrene i Somalias nabolande som via vores multilaterale bistand, som gives til Somalia, og som selvfølgelig primært er rettet mod fødevareindsatsen.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:07

Frank Aaen (EL):

Det er muligvis rigtigt, men jeg har forstået debatten sådan, at det praktisk talt er udelukket at få asyl fra de lejre. Nu er det ikke sådan, at jeg mener, at Danmark kan redde verden, ved at alle kan flytte hertil, altså, det giver sig selv, det er alle enige om. Men er det at give mulighed for asyl for grupper fra disse lejre ikke et instrument, man burde tage i anvendelse for at give et lidt større håb, i hvert fald i bestemte situationer, for at kunne komme ud af den håbløshed? For det er jo det, der er tilfældet. Det er jo håbløshed, der er i de lejre, både i Somalia og ikke mindst også uden for Somalia.

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Igen må jeg sige, at det jo er et spørgsmål, som rækker langt ud over min ressort. Asyllovgivningen ligger hos integrationsministeren. Det, jeg kan gøre med udviklingsbistanden, er det, jeg forsøgte at beskrive før, og det gør vi faktisk. Jeg synes sådan set, at vi fra dansk side gør en meget, meget stor indsats. Jeg er enig i, at det er et kæmpe problem, en kæmpe udfordring, og jeg er for så vidt også enig i – det fornemmede jeg sådan set var hovedsigtet med spørgsmålet – at vi internationalt er nødt til at sikre, at Somalia ikke udvikler sig til en terroristrede. Det var det, jeg forstod var baggrunden for hr. Frank Aaens spørgsmål.

Kl. 13:08

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Næste spørger er fru Kirsten Brosbøl, værsgo.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 58**Kirsten Brosbøl (S):**

Nu var der jo en langstrakt debat her i salen i går om resultaterne og forløbet af COP15, klimatopmødet i København. Det var statsministeren og klimaministeren, der var i salen i går, og derfor vil jeg egentlig gerne følge op med et spørgsmål til udviklingsministeren i den forbindelse. Udviklingsministeren var jo forud for klimatopmødet fremme i pressen med et ønske om, at spørgsmålet om befolkningsudvikling skulle med ind i aftalen under COP15.

Nu er det jo så som så med resultatet fra topmødet, og jeg vil derfor gerne spørge udviklingsministeren, om hun kan løfte sløret lidt for, hvad hun egentlig gjorde i forbindelse med COP15 for at få befolkningsudvikling og kvinders ligestilling med i aftalen, hvilket jeg ved ministeren var ude at love skulle med i aftalen, altså hvad ministeren gjorde helt konkret i forbindelse med COP15, for at det skulle fremgå af slutresultatet. Og: Hvordan vurderer ministeren så nu, set i bagklogskabens lys, den indsats og det resultat, som kom ud af den indsats, som ministeren, formoder jeg, gjorde for at leve op til de løfter, som hun havde været ude i pressen at give, om at ville kæmpe for at få befolkningsudvikling ind i aftalen?

Det er jo sådan, at relationerne mellem befolkningstilvæksten, belastningen af klimaet og kvinders sårbarhed som følge af klimaforandringerne jo er velbelyste og velbegrundede og er værd at få med ind i indsatsen mod klimaforandringerne og i indsatsen for at sikre befolkningen i særlig udviklingslandene imod klimaforandringerne. Og derfor er det jo meget relevant at finde ud af, hvad der egentlig foregik under topmødet, og hvordan den danske regering nu også på baggrund af resultatet vurderer muligheden for at arbejde videre med det spørgsmål.

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg er fuldstændig enig med spørgeren i vigtigheden af det her spørgsmål, og jeg er fuldstændig enig i det, der blev beskrevet som den tætte sammenhæng mellem befolkningsspørgsmål og påvirkningen af det globale klima. Derfor arbejdede vi fra dansk side ikke blot under selve mødet i København, men også som forberedelse forud for mødet på at sikre, at kvinders ret til at bestemme over egen krop, altså ligestilling, og klima blev afspejlet i det, der skulle have været resultatet af mødet her i København. Desværre gik det ikke, som vi

kunne have håbet, og de tekstformuleringer, som vi havde arbejdet med, kom ikke med i Copenhagen Accord.

På spørgsmålet om, hvad jeg konkret gjorde, kan jeg svare, at vi allierede os med ligesindede donorer, primært de nordiske lande, og havde også opbakning fra en lang række af de afrikanske lande til, at det spørgsmål skulle adresseres i slutdokumentet. Det skete imidlertid ikke.

Så bliver der spurgt, hvad vi så vil gøre fremadrettet. Jeg vil arbejde ihærdigt på at sikre, at de her spørgsmål bliver reflekteret i det fortsatte arbejde i forbindelse med COP16, men ud over det er det sådan, at Danmark er blevet udpeget til at være det, man på engelsk kalder facilitator. Altså, vi skal være med til at forberede topmødet i New York i september 2010 om 2015-målene, og i den forbindelse vil jeg forsøge at få det her afspejlet i det slutdokument, som forhåbentlig kommer ud af topmødet til september.

Kl. 13:12

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:12

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg kunne godt tænke mig, hvis ministeren kunne gå lidt mere i detaljer med, hvad der egentlig skete ude i Bella Center i forbindelse med topmødet, men selvfølgelig også i forbindelse med forarbejdet dertil, for ministeren var jo forud for topmødet meget klar i mælet om, at det var spørgsmålene om familieplanlægning og befolkning, i hvert fald adgangen til familieplanlægning, som skulle reflekteres i aftalen. Det er jo, som vi ved, et kontroversielt spørgsmål, og derfor går jeg også ud fra, at regeringen havde en klar strategi, i forhold til hvordan man ville løfte den dagsorden, også over for de lande, som man vidste ville have en modstand mod at få disse ting med.

Så siger ministeren meget kort, at det så ikke kom med i aftalen. Kunne vi få lidt flere oplysninger om hvorfor? Altså, hvilke lande var det? Hvad var det for nogle debatter, man havde hvornår og med hvem? Og hvorfor faldt det i forhold til den endelige aftale?

Kl. 13:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:13

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Som Folketinget diskuterede i går eftermiddags, blev resultatet af mødet her i København jo ikke det, som vi havde arbejdet frem imod at det skulle blive, og derfor blev det her spørgsmål faktisk ikke drøftet i slutfasen. Det, man koncentrerede sig om, var at opnå enighed om det, der så blev Copenhagen Accord. Derfor er det her spørgsmål ikke en del af Copenhagen Accord.

Det betyder ikke, at vi ikke forud havde gjort vores arbejde, hvilket fru Kirsten Brosbøl antyder. Vi havde lavet alliancer, det var med i det forberedende arbejde, og det blev også drøftet under de forberedende møder, men i selve slutfasen, hvor det jo drejede sig om noget andet, også jævnfør den drøftelse, der var i Folketinget i går, kom spørgsmålet desværre ikke med.

Kl. 13:14

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:14

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jo lidt afgørende. Skal jeg forstå det sådan, at hverken klimaministeren eller statsministeren, som man jo må antage var dem, der var mest aktive på selve topmødet, havde det her spørgsmål med el-

ler tog det op i de afgørende forhandlinger? For så synes jeg sådan set, at udviklingsministeren tager munden lidt for fuld, når hun i en artikel i Berlingske Tidende den 20. november – det er jo ikke særlig lang tid før topmødet – siger, at den endelige klimaaftale i København skal »slå fast, at verdens borgere har ret til at bruge prævention og til at få familieplanlægning«. Det fastslår udviklingsministeren.

Har udviklingsministeren så lovet for meget, i forhold til hvad regeringstoppen i virkeligheden var parat til at kæmpe for, da det endelige slag skulle stå ude i Bella Center? Og kan vi på den baggrund forvente, at udviklingsministerens løfter nu her i dag om, at det vil blive taget op også frem mod COP16, rent faktisk vil blive taget videre af toppen af regeringen, som jo også fremadrettet skal arbejde med det her?

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Jeg mener under ingen omstændigheder, at jeg har taget munden for fuld, for som fru Kirsten Brosbøl ganske rigtigt refererer fra Berlingske Tidende, refereres der til en endelig klimaaftale, som vi på daværende tidspunkt arbejdede hårdt på skulle vedtages her i København. Det blev den imidlertid ikke, det blev en aftale af en anden karakter, det blev ikke den Københavneraftale, som vi havde håbet på, og som den samlede regering havde arbejdet hårdt frem imod at nå. Det blev Copenhagen Accord, som er en helt anden type aftale, og derfor kom det her spørgsmål ikke med.

Jeg kan forsikre fru Kirsten Brosbøl for, at jeg og den samlede danske regering vil arbejde lige så ihærdigt for, at det kommer med i COP16 i Mexico, som forhåbentlig ender med en endelig klimaaftale, men forud for det vil vi også arbejde hårdt for, at det kommer med i slutdokumentet fra 2010-topmødet, som finder sted til september.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl som spørger.

Den næste spørger er hr. Steen Gade, værsgo.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 59

Steen Gade (SF):

Det sidste spørgsmål handlede jo om COP15, og det tager mit også udgangspunkt i. En del af de ting, der faktisk blev aftalt blandt de lande, der lavede Accorden, var, at de rige lande skal give et stort bidrag allerede i 2010, 2011 og 2012 på klimaområdet. Det betyder jo, at Danmark sådan set nu skal i gang med at skaffe rigtig mange penge på kort sigt, i de næste 3 år.

Det vil jeg sammenholde med regeringens eget løfte om, at ulandsbistanden skal stige i den her regeringsperiode. Så mit simple spørgsmål er: Kan vi være sikre på, at regeringen både vil leve op til det, man har forpligtet sig til via EU-beslutningen, om de næste 3 års bidrag til klimabistand og samtidig leve op til, at ulandsbistanden stiger?

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:17

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Nu er det jo sådan, at vi vedtager finansloven for 1 år af gangen, og det, jeg kan henholde mig til, er selvfølgelig det, som vi har vedtaget, og det, som vi har besluttet, og det, som vi har meldt ud.

For så vidt angår 2010, er Danmarks bidrag til opstartsfinansiering nye og additionelle midler. Jeg går ud fra, at det er det, hr. Steen Gade spørger til. Det er nye og additionelle midler i forhold til vores udviklingsbistand som sådan.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Steen Gade.

Kl. 13:18

Steen Gade (SF):

Det er jeg ikke enig i. Den øgede del til klimapuljen, der gives i 2010, tages jo i realiteten fra den anden bistand, i forhold til hvad udviklingsministeren tidligere har udtalt, nemlig at udviklingsbistanden ikke skulle gå ned, fordi vores bruttonationalindkomst gik med. Så jeg er sådan set ikke enig i det med 2010. Men det er faktisk ikke det, jeg spørger om.

Jeg spørger om, hvordan fremtiden skal se ud. For regeringen har jo lovet, at ulandsbistanden som sådan stiger i den her regeringsperiode. Nu kan vi ikke vide, hvor længe den varer, men den har sådan en naturlig ende. Derfor synes jeg, det er vigtigt at få en politisk melding fra regeringen om, at den klimabistand, som vi har forpligtet os til, ikke bliver en, vi bare tager fra vores ulandsbistand, men at vores ulandsbistand faktisk stiger. For ellers løber regeringen jo fra sit løfte.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Regeringen løber ikke fra sit løfte. Vi etablerede klimapuljen tilbage i 2008, og med klimapuljen kan vi så også bidrage til opstartsfinansiering. Samlet set kommer vi til at bidrage med 1,2 mia. kr., og det vil være nye og additionelle midler.

Jeg er faktisk stolt over, at det lykkedes Danmark at fastholde det samme nominelle niveau selv i en situation, hvor der er økonomisk krise, og hvor andre, også sammenlignelige donorer, har måttet skære ned i deres bistand nominelt. De har selvfølgelig fastholdt procenten, da det har været det afgørende for dem. Det afgørende for mig har været at sikre, at vi har de samme penge, altså det samme antal kroner og øre, at lave udviklingsbistand for. Hvad angår procenten, vil det være den samlede økonomi, der er afgørende for, hvad procenten ender med. Men vi ender også med en stigende procent.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Steen Gade.

Kl. 13:20

Steen Gade (SF):

Jeg synes, det er fint, at ministeren og regeringen har levet op til sit eget løfte om, at det ikke skulle falde i tal. Det er jo fint. Problemet er bare, at man så blandt de tal har sat klimapuljen. Så man har jo sådan set ladet den deciderede ulandsbistand falde, og så har man klimapuljen.

Med det er faktisk ikke hele pointen her. Pointen i mit spørgsmål er fremadrettet. Regeringen lover, at ulandsbistanden skal stige i de her år, i den her regeringsperiode, og at vi skal skaffe de andre pen-

ge. Så vil jeg bare have et lille, klart løfte fra ministeren om, at de ikke bliver blandet sammen i en for offentligheden og for os andre mere eller mindre uforståelig gruppe, men at det er sådan, at ulandsbistanden skal stige, og at vi samtidig har lovet en ekstra klimabistand.

Kl. 13:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:21

Ministeren for udviklingsbistand (Ulla Tørnæs):

Hvis nu hr. Steen Gade ser på vores bistandsprocent, kan han se, at vores udviklingsbistand sidste år var 0,82 pct. af vores BNI. I det forslag til finanslov, som blev vedtaget her i Folketinget, er vores udviklingsbistand fastsat til 0,83 pct. af vores BNI på baggrund af de skøn, som vi udarbejder finansloven efter. Så der er tale om en stigning. Der er tale om en stigning i procent, og det frigør så også midler til vores klimapulje. Så uanset hvordan hr. Steen Gade vender og drejer det, er det nye og additionelle midler, og regeringen kommer til at leve op til sine løfter.

Jeg startede med at sige, at vi jo udarbejder en finanslov for 1 år ad gangen, og jeg kan ikke sige nu, præcis hvad rammen vil være for 2011, for det skal selvfølgelig vedtages af Folketinget, før vi ved, hvad rammen for 2011 vil være.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til hr. Steen Gade som spørger, og tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har meldt sig som spørgere, og dermed er spørgetimen slut.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00. Mødet er udsat. (Kl. 13:22).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det første spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 910

1) Til finansministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Mener ministeren, at de dramatiske besparelser- og fyringsrunder, der lige nu rammer landets sygehuse, er udtryk for »et sundhedstilbud i verdensklasse«?

Formanden:

Værsgo til hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:00

Nick Hækkerup (S):

Mener ministeren, at de dramatiske besparelser- og fyringsrunder, der lige nu rammer landets sygehuse, er udtryk for »et sundhedstilbud i verdensklasse«?

Kl. 14:00

Kl. 14:04

Formanden:

Så er det finansministeren.

Kl. 14:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen ønsker, som spørgsmålet også angiver, et sundhedstilbud i verdensklasse, men det er en misforståelse at koble den indsats sammen med de økonomistyringsproblemer, man lige nu oplever på konkrete sygehuse. Regeringen har siden sin tiltræden i 2001 prioriteret sundhedsvæsenet. Regeringen har tilført sygehusvæsenet 16 mia. kr. siden 2001 og har dermed sikret sygehusvæsenet en løbende og meget markant forøgelse af både aktivitet og kapacitet til gavn for patienterne.

Samtidig er der sat måltret ind i forhold til de livstruende sygdomme, og det gælder ikke mindst kræft- og hjerteområdet, hvor der er indført pakkeforløb. Selve sygehusstrukturen er også under betydelig ændring til gavn for patienterne. Den specialiserede behandling skal samles på færre sygehuse. Det er de faglige anbefalinger fra Sundhedsstyrelsen. Det vil sikre den fornødne rutine og de rigtige faglige miljøer, så vi får den højeste mulige behandlingskvalitet fremadrettet, og det er også en vigtig fremtidssikring. Regeringen har måltret igangsat denne omlægning sammen med regionerne, og regeringen har afsat ekstra 25 mia. kr. til de nødvendige investeringer i bygninger og apparatur.

Lige nu er der fokus på akutområdet, og vi har allerede sammen med partierne bag de seneste års finanslovaftaler afsat 600 mio. kr. til udkantsområder med store afstande. Psykiatrien er der også sat markant ind over for i samarbejde med partierne bag satspuljeaftalen. Og så er der generelt sikret en række rettigheder for patienten. Det gælder først og fremmest det udvidede frie sygehusvalg, som fra den 1. januar i år er udvidet til også at omfatte diagnostiske undersøgelser. Så man kan sige, at regeringen siden sin tiltræden på alle fronter har prioriteret det danske sundhedsvæsen med fokus på patienten.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:02

Nick Hækkerup (S):

Men sådan som situationen opleves nu ude i sygehusvæsenet, ude i regionerne, ude hos patienterne, må man jo konstatere, at der her ved indgangen til 2010 er varslet besparelser i selv samme sundhedsvæsen på op mod 1 mia. kr. – besparelser, som jo i en lang række tilfælde sætter sig i form af fyringer. F.eks. er der på Herlev Sygehus fyret 29 sundhedsplejersker, der er fyret 49 social- og sundhedsassistenter, der er fyret 3 jordemødre, 2 overlæger osv. osv. Der er altså færre hænder i en situation, hvor der ikke er nogen grund til at tro, at der også bliver færre borgere at behandle, og samtidig i en situation, hvor man vel må tro, at de her fyringer, der hænger over hovederne, og de nedskæringer, som finder sted, også betyder, at den arbejds glæde, som jo er en vigtig del af indsatsen derude hver eneste dag hos frontpersonalet, reduceres, og at arbejdspresset og utrygheden øges.

Det leder frem til, at vi så står i en situation, hvor vi nu kan se, at uanset hvad man kan sige der er gjort tilbage i tiden, vil den oplevelse, patienterne har, være, at det er forringet, og at sundhedsvæsenets mulighed for at levere et sundhedsvæsen i verdensklasse er reduceret.

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ser vi på de konkrete overskridelser af budgetterne, vil vi se, at et hovedelement på nogle af sygehuse i Region Hovedstaden er, at man har været for optimistisk med hensyn til, hvilken aktivitet og dermed hvilke penge man kunne hente hjem. Det vil sige, man har sat den forudsatte behandlingsaktivitet for højt og dermed også ansat for mange læger og andet personale i forhold til, hvad aktiviteten kunne bære.

Jeg har også forstået, at man i Region Hovedstaden fremadrettet vil være i tættere dialog med sygehuse om, hvorvidt de fastsætter deres aktivitetsbudget realistisk. Det, sammenholdt med redegørelsen fra Danske Regioner, hvor regionerne tager et klart ansvar for at drive sygehuse og overholde økonomiaftalerne, tager jeg som udtryk for, at regionerne er deres ansvar bevidst, og at der derfor er taget skridt til at rette op på økonomistyringsproblemerne.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:05

Nick Hækkerup (S):

Jamen jeg tror såmænd også, at regionerne er sig deres ansvar meget bevidst. Men det ændrer ikke på det faktum, at antallet af behandlinger, hvis behandlinger skal gennemføres med den kvalitet, som vi har set igennem det sidste år, i hvert fald ikke vil kunne nå samme størrelse i det kommende år. Det ændrer ikke ved, at den situation, regionerne er i, betyder, at der nu skal spares, at der nu skal fyres, og at der nu skal skæres ned. Og det betyder, at vores sundhedsvæsen i 2010 bliver ringere end det sundhedsvæsen, vi har haft i 2009.

Kl. 14:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige, at jeg er tilfreds med den redegørelse, som Danske Regioner hurtigt gav, efter de første historier på Herlev Sygehus dukkede op. Regionerne tager i redegørelsen et klart ansvar for at drive sygehuse og et klart ansvar for at overholde økonomiaftalerne. Det synes jeg er et godt og positivt signal fra regionernes side, fordi ansvaret for styringen og forvaltningen af de offentlige midler til sygehusvæsenet jo netop er afgørende for, at det styrkede lokale selvstyre med kommunalreformen kan komme til sin ret, og det har jeg stor tillid til at det kan.

Danske Regioner har endnu ikke mig bekendt et samlet overblik over forbruget i regionerne i 2009, da regnskaberne først er ved at blive afsluttet. Men hvad jeg også hæfter mig ved i redegørelsen, er, at der kun i enkelte tilfælde ser ud til at skulle forekomme afskedigelser, og at de berører en forholdsvis lille andel af de ansatte.

Det er også vigtigt i den her debat om afskedigelser og fyringer at holde sig for øje, at begreberne, der verserer i medierne, dækker bredt, og at der i visse tilfælde er tale om nedlæggelse af ubesatte stillinger. Regionerne nævner ligeledes i forhold til de ansatte, at der alle steder gøres forsøg på at genplacere de afskedigede, og f.eks. har jeg jo læst i avisen forleden dag, at personaleomsætningen i Region Hovedstaden er 20 pct. Så jeg vil gætte på, at der er gode muligheder for, at de afskedigede kan finde nye ansættelser.

Kl. 14:07

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:07

Nick Hækkerup (S):

Det må man da i hvert fald håbe for dem. Men det ændrer ikke ved, at regionernes rammevilkår, de præmisser, som regionerne skal fungere under som enhed, jo i høj grad er bestemt af regeringen og af de midler, der bliver stillet til rådighed, og af de aftaler, der bliver lavet med regionerne; hvor meget der eksempelvis skal effektiviseres, og om der eksempelvis gives penge til den demografiske udvikling, sådan at der er penge til, at det stigende antal ældre, der er, og som kræver mere behandling på sygehusene, kan blive behandlet.

Jeg noterede mig også, at ministeren i svaret på det første spørgsmål sagde, at det her er noget, man har gjort sammen med regionerne, altså skabt det sundhedsvæsen, der er skabt. Og man kan jo ikke nøjes med at tage ansvaret for den gode del af det, altså der, hvor man mener det er lykkedes, og samtidig sige, at alt det, der går galt, de problemer, vi ser nu med ventelisterne osv., har man til gengæld ikke noget med at gøre.

Kl. 14:08

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, men man må dog sige, at ansvarlig offentlig administration også på regionernes område kræver, at man styrer økonomien, og jeg er tilfreds med, at regionerne garanterer, at de nu vil styre deres økonomi noget bedre.

Jeg vil godt erindre om, at vi siden 2001 har tilført sygehusvæsenet 16.000 mio. kr. Det er ret mange penge, som sygehusvæsenet er blevet tilført igennem de her år. Så er der på nogle afdelinger tilsyneladende behov for at justere ansættelserne, måske fordi man på grund af sygeplejerskekonflikten, vi havde sidste år, skal starte op igen, måske fordi man har været overoptimistisk med hensyn til at ansætte medarbejdere. Men det er nu altså en kerneopgave for regionerne at styre deres økonomi, for hverken samfundet, patienterne eller medarbejderne kan være tilfredse eller tjent med, at der ikke er styr på økonomien, så man kan planlægge ordentligt.

Kl. 14:09

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Vi går til spørgsmål 2, der også er stillet til finansministeren og også af hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 911

2) Til finansministeren af:

Nick Hækkerup (S):

Er ministeren klar til at påtage sig et ansvar for årsagerne til de økonomiske problemer i regionerne, som bl.a. medfører store fyringsrunder?

Formanden:

Værsgo til hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:09

Nick Hækkerup (S):

Tak for det. Er ministeren klar til at påtage sig et ansvar for årsagerne til de økonomiske problemer i regionerne, som bl.a. medfører store fyringsrunder?

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg var inde på i min besvarelse af det foregående spørgsmål, synes et hovedproblem i det konkrete tilfælde, – det, vi diskuterer i øjeblikket – at være, at sygehusene har haft for optimistiske forventninger til aktiviteten. Det har givet lokale budgetoverskridelser, og der vil sikkert også være andre årsager, når det fulde billede bliver tegnet. Men hovedbilledet er, at det er dårlig lokal økonomistyring. Jeg vil så også sige, at styringen af sygehusene formentlig ikke er den nemmeste opgave, særlig i et år som 2009, hvor der, som jeg har forstået, er sket mange omlægninger af og overflytninger mellem sygehusene.

Omvendt skal man også have for øje, at regionerne samlet har et budget på over 94 mia. kr., hvoraf sygehusene disponerer over knap 71 mia. kr. Med mange store sygehusenheder og mange ansatte stiller det naturligvis store krav til økonomistyringen i regionerne og til styringen på de enkelte sygehuse. Det afgørende er, at regionerne respekterer og overholder de aftaler, som de indgår med regeringen. Det gælder ikke mindst, i lyset af at netop sundhedsområdet er meget højt prioriteret af regeringen og derfor hvert år får betydelige realløft til en øget aktivitet og en øget kapacitet. For 2010 fik regionerne med økonomiaftalen fra i sommer mere end 1,2 mia. kr. ekstra alene til sygehusene, og det kommer oven i tilsvarende betydelige realløft de foregående år.

Derfor vil jeg igen sige, at jeg er tilfreds med den redegørelse, Danske Regioner har givet, hvori de tager et klart ansvar for at drive sygehusene og overholde økonomiaftalerne, og med, at man i Region Hovedstaden har besluttet en række konkrete skridt til at forbedre den løbende økonomiovervågning. Som jeg har forstået det, er der i Region Hovedstaden bl.a. planer om at etablere et centralt beredskab, så økonomiske ubalancer fremover erkendes og håndteres tidligt.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:12

Nick Hækkerup (S):

Men hvis vi ser på tallene for udviklingen i 2009, kan vi med lidt usikkerhed se, at der blev gennemført omkring 5 pct. flere behandlinger og undersøgelser, end der blev året før. I den aftale, som regeringen indgik med regionerne, var der blevet afsat penge til 3,5 pct. højere aktivitet, hvoraf de 2 pct. så skulle skaffes ved effektiviseringer, og det vil sige, at det var nogle, som regionerne selv måtte finde. Regionerne har med andre ord ikke haft råd til de sidste 1,5 pct., så de behandlinger og undersøgelser, der er gennemført, har altså ligget ud over det, som lå inden for den ramme.

Det, jeg så bare siger, er, at jeg ikke har hørt regeringen bede om færre behandlinger eller undersøgelser, men det er det, der reelt sker. Man giver en behandlingsgaranti på 1 måned, på 2 uger ved cancer osv.; man stiller krav om, hvor hurtigt folk skal behandles, og når det så sker, når der så behandles ekstra folk med cancer osv., fører det til besparelser og fyringer. Der er det, jeg spørger: Hvor har regeringen været henne med hensyn til at tage et ansvar for den prioritering, som der skal til, tage ansvar for at sige, at de sygdomme, der er, de mennesker, der lider, alligevel ikke kan blive behandlet, fordi det ikke er det, man vil?

Kl. 14:13

Kl. 14:16

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:13

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så er jeg lige nødt til at korrigere hr. Nick Hækkerups billede. Vi har siden vores tiltræden gennemført væsentlige forbedringer af det danske sundhedsvæsen. I 2002 indførte vi det udvidede frie sygehusvalg, og alle patienter fik dermed en ny og væsentlig rettighed til at fravælge ventetid i det offentlige system, når ventetiden oversteg 2 måneder. Siden oktober 2007 er det 1 måned. Det har godt 300.000 danskere benyttet sig af. De offentlige sygehuse fik samtidig en ny tilskyndelse til at nedbringe ventetiden på behandling, og ordningen har således været en dobbelt gevinst for patienterne.

Behandlingen af livstruende sygdomme er også forbedret markant med bl.a. store investeringer i nyt udstyr og indførelsen af pakkeforløb på kræft- og hjerteområdet. Sygehusstrukturen har vi, som jeg sagde før, taget fat på, og de gode resultater på sundhedsområdet er et resultat af nytænkning og bedre organisering, men også af, at der er tilført betydelige ekstra ressourcer. Der er siden 2001 tilført 16.000 mio. kr. til sygehusvæsenet.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Nick Hækkerup.

Kl. 14:15

Nick Hækkerup (S):

Det er selvfølgelig godt, og det er jo et fælles ønske, som jeg tror hele Folketinget deler, at patienterne skal kunne komme til så hurtigt som muligt. Men hvis man laver et system, hvor dem, der skal levere ydelsen til patienterne, dem, der skal lave undersøgelserne, dem, der skal foretage behandlingerne osv., får at vide, at de har den her ramme, inden for hvilken behandlingerne skal finde sted, og at de, hvis de ikke klarer det inden for den ramme, kommer til at skulle gennemføre besparelser, sådan at rammen alligevel bliver overholdt, så har vi jo et misforhold. For når man lader efterspørgslen styre det på den måde, som man har gjort det på her, og samtidig ikke giver ressourcer til, at efterspørgslen kan imødekommes, vil det sætte sig i det, som vi så kommer til at se i 2010, nemlig besparelser i milliardklassen.

Kl. 14:15

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er helt klart et centralt problem og et centralt spørgsmål; regionerne skal styre deres økonomi bedre. Og derfor er jeg også glad for, at Region Hovedstaden har planer om at etablere et centralt beredskab, så de økonomiske ubalancer erkendes og håndteres hurtigere, end de gør i dag. Og det er jo altså også væsentligt, at man vil justere styringen sådan, at det enkelte hospital ikke uden forudgående central godkendelse kan planlægge et udvidet aktivitetsniveau med forudsætning om efterfølgende tilførsel af midler. Med andre ord tager Region Hovedstaden fat i at sidde tættere på de lokale sygehuse og vurdere, om de fastsætter deres aktivitetsbudget realistisk.

Kl. 14:16

Formanden:

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen som medspørger til finansministeren. Og hr. Nick Hækkerup får det sidste spørgsmål.

Værsgo til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det spørgsmål, som hr. Nick Hækkerup nu har stillet, handler jo netop om, om ministeren er klar til at påtage sig et ansvar for, at regeringen på den ene side er kommet med en lang række løfter om akut kræftbehandling og 1 måneds behandlingsgaranti, og at finansministeren så har genindført en 1 måneds behandlingsgaranti på trods af regionernes advarsler herom, og at man så på den anden side også har indgået en meget, meget stram aftale med regionerne.

Kan ministeren i den forbindelse bekræfte, at alene det faktum, at der bliver flere ældre i vores befolkning, gør, at man alene på det område har brug for omkring 500 mio. kr. ekstra om året – det viser beregninger i ministeriet – bare til at sikre, at der er behandling til de mange mennesker, som bliver ældre i de kommende år?

Kl. 14:17

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er det jo en aftale, vi har lavet med regionerne, og forudsætningen for, at vi kan lave aftaler med regionerne, er, at begge parter lever op til de aftaler. Og derfor er det meget tilfredsstillende, at regionerne i deres redegørelse erkender, at de skal leve op til deres aftaler og derfor vil sikre sig, at de overholder de aftaler.

For regeringen er det utrolig vigtigt, at vi år for år er i stand til at tilbyde borgerne en bedre og bedre service, dels fordi folk ikke skal stå på venteliste, dels fordi behandlingsmetoderne naturligvis bliver bedre. Og den slags ting skal vi indrette os på. Men vi har jo i 2010 tilført regionerne 1,2 mia. kr. til deres aktiviteter, og det er et væsentligt tilskud. Som jeg sagde før, er de siden 2001 blevet tilført 16.000 mio. kr. Det er ret mange penge ud af vores husholdningsbudget, vi bruger på det område. Jeg kan se, at der til gavn for patienterne er langt flere, der er kommet igennem, og ventetiderne er blevet væsentligt kortere, og den udvikling skal naturligvis fortsætte. Men så skal vi da naturligvis også sikre, at regionerne kan styre deres økonomi, for det er jo forudsætningen for det hele. Vi kan jo ikke bare lade det sejle.

Kl. 14:18

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:19

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo sådan, at der allerede har været en del eksperter ude at sige, at det er meget svært for regionerne at styre deres økonomi, og derfor er det da også utrolig flot af regionerne, at de er så ansvarlige, at de meddeler, at de vil gennemføre de mange hårde besparelser, som vil gå ud over sundhedspersonalet i det danske sundhedsvæsen og ud over de behandlinger, som patienterne modtager. Alene af den årsag er det jo ret kritisk, at en statsminister så står og taler om, at regionerne bare kan nedlægges, når de netop er så ansvarlige nogle gange, at det halve næsten kunne være nok.

Det, jeg spørger finansministeren om, er, om ikke det er korrekt, at Finansministeriet selv har lavet beregninger, der viser, at alene det faktum, at vi er en aldrende befolkning, alene det faktum, at flere og flere bliver ældre og derfor bliver behandlingskrævende, og at flere kommer til at få kræft i de kommende år, gør, at der i regionerne vil være et udgiftspres på 500 mio. kr. om året. Og når man så tilføjer 1,2 mia. kr. i en aftale og de 500 mio. kr. allerede går til det udgiftspres, ja, så er der jo ikke meget tilbage til stigende medicinudgifter, til sammenlægninger, som sker lige nu i sundhedsvæsenet, og til be-

handling af de mange patienter, som vi også kan se der kommer flere behandlinger til.

Kl. 14:20

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:20

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt lige tage fat i det der med personalet. Det er jo fuldstændig rigtigt, at et sundhedsfagligt personale er helt afgørende for, at sundhedsvæsenet kan levere gode resultater, og det er vigtigt, at vi har flittige og dygtige hænder med stor faglig ekspertise. Derfor har vi jo også i regeringen været meget opmærksomme på netop ressourcerne i sygehusvæsenet, og det har været meget, meget højt prioriteret. Siden regeringen kom til i 2001 og til 2008 er der kommet 9 pct. flere sygeplejersker og 27 pct. flere læger, og de allerseneste beskæftigelsestal tyder i øvrigt på, at antallet af sundhedsfagligt ansatte er steget med knap 2.500 personer fra første kvartal 2008 til andet kvartal 2009. Så man kan jo ikke sige, at der sker nedskæringer på det her område, og derfor er det et forkert billede, fru Hæstorp Andersens tegner.

Kl. 14:21

Formanden:

Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen som medspørger, og så er det hr. Morten Bødskov som medspørger. Det er stadig til finansministeren vedrørende spørgsmål 2.

Kl. 14:21

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Jeg tror, man må sige, at der sidder ret mange mennesker, som har svært ved at genkende det glansbillede af vores sundhedsvæsen, som regeringen febrilsk forsøger at tegne, og det kan måske hænge sammen med, at de har svært ved at se, at regeringen rent faktisk har indfriet de løfter, som man har givet om sundhedsvæsenet. Jeg står her med en pjece, som godt nok er med den tidligere statsminister – fint solbrun kan man stadig væk se han er, selv om det er en sort-hvid kopi – og hvor der står: Er du offentligt ansat? Man har i forbindelse med folketingsvalget i 2007 udgivet den her pjece, der handler om større arbejdsglæde og mere tilfredse brugere.

Man har også fra Venstres side i valgkampen lanceret et sundhedspolitisk udspil, hvor man har lovet investeringer i sundhedsvæsenet på 80-90 mia. kr., og man har sågar været så langt ude, at man har lovet bedre adgang til p-pladser. Løfterne er væltet ud af regeringen.

Så er det bare, at vi spørger: Er det fuldstændig fjernt for finansministeren at forestille sig, at der er en sammenhæng mellem de enorme løfter, regeringen har givet, og så den økonomi, man giver for at indfri dem? Vil finansministeren erkende, at da man lavede aftalerne med regionerne om økonomien for i år, var der et hul i kassen? De demografiske udgifter, som kommer på grund af flere ældre osv., bliver jo ikke, som fru Sophie Hæstorp Andersen rigtigt sagde, dækket af et beløb på i omegnen af 0,5 mia. kr.

Kl. 14:22

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:22

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når vi forhandler med regionerne, forhandler vi jo et samlet beløb til sygehusvæsenet, og så forhandler vi et særligt tilskud til medicin, fordi medicinpriserne stiger. Det er de to ting, vi forhandler. Vi sid-

der ikke og forhandler om de enkelte punkter, men der sker en helhedsvurdering, hvor de beregninger indgår.

Det er rigtigt, at ja, vi lægger meget, meget stor vægt på sygehusvæsenet, og glædeligvis kan vi jo også se i de forbrugerundersøgelser, der bliver lavet, at blandt folk, der bliver behandlet på sygehuse, er tilfredsheden meget, meget stor. Det er et vigtigt parameter for os. Samtidig kan vi jo også se, at vi resultatmæssigt bliver bedre og bedre, og det er i kraft af, at vi siden 2001 har tilført sundhedsvæsenet 16.000 mio. kr.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:23

Morten Bødskov (S):

Men det, man skylder os et svar på, er, om det her var for meget. Altså, skulle man havde ladet være med at rende og dele de her pjecer ud, hvor man gav gyldne løfter til alle hjørner af den offentlige sektor og særlig til sundhedsvæsenet? På side 1 tales der om større arbejdsglæde og mere tilfredse brugere. Er der ikke bare sådan en flig af selverkendelse i regeringen af, at det måske er at give den lige gas nok, når man ikke er i stand til at sikre, at vores regioner får den økonomi, der skal til for at indfri de her løfter?

Når jeg spørger det personale, som vandrer ud af Herlev Hospital og andre hospitaler i øjeblikket med en fyreseddel i hånden, er jeg altså ikke helt sikker på, at de, hvis de læser det her, vil være helt enige med finansministeren i, at glansbilledet er totalt, og at man har haft en regering, der har levet op til sine løfter om at sikre større arbejdsglæde og mere tilfredse brugere på landets hospitaler. Det kan godt være, det er mig, der har misforstået et eller andet, men jeg tror, at jeg så næsten vil tilbyde finansministeren at komme ud og møde de medarbejdere, som nu, fordi regeringen ikke har sikret økonomi til at indfri løfterne, og ej heller vil sikre økonomi til regionerne, når de faktisk laver det, de bliver bedt om, får stukket en fyreseddel i hånden.

Kl. 14:24

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har tilført sygehusvæsenet 16.000 mio. kr. siden 2001. På alle punkter er der sket væsentlige forbedringer. Flere mennesker bliver behandlet, ventetiderne går ned, og vi leverer en langt bedre kvalitet på en lang række punkter. For alle politiske partier er det da vigtigt, at man fortæller, hvad man vil på de forskellige områder, og det gør vi naturligvis også i valgkampe og mellem valgkampe. Vi fortæller, hvad vi vil. Vi har så den glæde, at vi har arbejdet utrætteligt og kan demonstrere resultater for alle de penge, vi har leveret til sundhedsvæsenet.

Men når vi laver aftaler med regionerne, forudsætter det jo, at det ikke bare sejler for de enkelte regioner. De enkelte regioner skal påtage sig det ansvar, at de styrer økonomien. Man kan sige, at hvis der ikke er noget ansvar for at styre økonomien, er der jo ingen aftaler om noget som helst, og derfor kræver al ansvarlig ledelse en vis styring. Det vil jeg næsten også tro at økonomien i Socialdemokratiet kræver, for at ikke alle de gode ideer, som de forskellige medarbejdere har, skal få partiet til at gå konkurs. Sådan tror jeg at det er med al menneskelig aktivitet.

Det, der bare gør det her centrale område helt særligt, er jo alle de ressourcer, vi har tilført området, at vi kan påvise, at det har givet gode resultater, og at vi kan vise, at der i alle brugerundersøgelser udtrykkes stor tilfredshed.

Kl. 14:26

Kl. 14:29

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov som medspørger, og så er det igen hr. Nick Hækkerup som hovedspørger, værsgo.

Kl. 14:26

Nick Hækkerup (S):

Tak. Men når vægten nu af finansministeren lægges så entydigt på den økonomistyring, der skal ske, og på overholdelse af aftalerne, så er den anden side af den mønt, at der i det år, vi står i nu, er færre penge til behandling og undersøgelser, end der har været i 2009, at de fyringer, som er blevet gennemført, vil betyde, at der vil kunne gennemføres færre behandlinger og færre undersøgelser, og dermed at patienttilfredsheden selvfølgelig også vil falde.

Dertil kommer så, at vi har en situation, hvor der er meldt ud, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor, oven i købet i en situation, hvor Finansministeriet selv har opgjort, at alene de demografiske udgifter, altså de udgifter, der følger af, at der bliver flere ældre, kan opgøres på sygehusvæsenet alene til over 0,5 mia. kr.

Så faktum er, at der vil være færre ressourcer til rådighed til behandling i indeværende år, 2010, end der var i 2009.

Kl. 14:27

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Nick Hækkerup peger på et meget centralt problem, nemlig at der er en international økonomisk krise, som jo også har indflydelse på økonomien i Danmark, og som bl.a. betyder, at vi i år har store underskud på finansloven, fordi vi vil friholde danskerne maksimalt for det ubehag, der kommer af krisen.

Det vil så også i de kommende år stille store krav til styringen på sygehusområdet, og derfor er jeg glad for den forpligtelse, som regionerne vedkender sig, nemlig at de overholder de aftaler, vi indgår, og at de vil sætte alle ressourcer ind på at styre økonomien, for vi skal simpelt hen økonomisere med vores penge. Udviklingen i de senere år viser jo, at der er mange penge at hente ved at rationalisere og effektivisere forretningsgangene på sygehusene. Vi har lavet kræftpakker, vi har lavet pakker om hjerteforløb, og det, at man laver de her komprimerede forløb, betyder, at mange flere patienter kommer igennem. Der er stadig masser at gøre, og det er den vej, vi skal udforske i de kommende år.

Kl. 14:28

Formanden:

Tak til hr. Nick Hækkerup. Hermed sluttede spørgsmål 2.

Spørgsmål 3 er også stilet til finansministeren, det er af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:28

Spm. nr. S 913

3) Til finansministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren parat til at påtage sig ansvaret for den frustration, de offentligt ansatte udtrykker over, at betalingen for veludført arbejde i det offentlige sygehusvæsen er en fyreseddel, mens takken på privat-hospitaler er et stort julegratiale?

Formanden:

Værsgo.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren parat til at påtage sig ansvaret for den frustration, de offentligt ansatte udtrykker over, at betalingen for veludført arbejde i det offentlige sygehusvæsen er en fyreseddel, mens takken på privat-hospitaler er et stort julegratiale?

Kl. 14:29

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har, som allerede nævnt, siden 2001 tilført sygehusvæsenet 16.000 mio. kr. Jeg tror, at man for de flestes vedkommende vil opfatte det som et ret stort beløb. I 2010, altså i år, er der 71 mia. kr. til sygehusvæsenet samlet set. Regeringen har dermed på ansvarlig vis sikret regionernes økonomi og sygehusvæsenets mulighed for løbende forøgelse af både aktivitet og kapacitet til gavn for patienterne, men det er regionernes ansvar at omsætte tilførslerne til effektiv sygdomsbehandling.

I lyset af sundhedsvæsenets vægt i de offentlige budgetter og de betydelige tilførte ekstramidler er det afgørende, at regionerne respekterer og overholder de aftaler, som de indgår med regeringen. Man skal vise ansvarlighed i prioriteringen, og man skal vise ansvarlighed i anvendelsen af ressourcerne både i forhold til det personale-mæssige og de økonomiske ressourcer.

Et område som sygehusvæsenet med mange store sygehusenheder og mange ansatte stiller naturligvis store krav til økonomistyringen i regionerne og på de enkelte sygehuse. Derfor er det også dejligt at se af Danske Regioners redegørelse, at man påtager sig det her ansvar, og at det problem, vi oplever i øjeblikket, er, at der på nogle konkrete sygehuse sker en tilpasning, som i enkelte tilfælde resulterer i afskedigelser. Regionerne skriver dog i deres redegørelse, at det er forholdsvis små andele af de ansatte, som er berørt af tilpasningerne, og at der alle steder gøres et forsøg på at genplacere de berørte medarbejdere.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:31

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu gik spørgsmålet jo på, om ministeren ville tage et medansvar for den frustration, som man oplever, i og med at man som medarbejder er med til at udføre de mange typer af behandlinger og opfyldte de mange forventninger, som Folketinget og den her regering jo også har været med til at stille borgerne i udsigt – det er f.eks. ventetidsgarantien, det er kræftpakker, det er kvalitetsforbedringer, hvor personalet, ikke bare på Herlev Hospital, men også på Rigshospitalet og på en lang række hospitaler i det her land, har løbet stærkere – og hvor resultatet nu helt klart er, at det lige netop er på de afdelinger, hvor man har løbet stærkest for at behandle alle de her patienter, sådan som der har været en forventning om, at man bliver fyret.

Vil regeringen være med til at tage det ansvar, ikke bare i forhold til de midler, der er givet, men også i forhold til de forventninger, man har været med til at give borgerne?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:32

Kl. 14:35

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har set, at man på forretningsudvalgsrådet i Region Hovedstaden i går har drøftet en trykordsordning for medarbejderne, så der kan ske en aktiv matchning af ledigt personale og vakancer på tværs af Region Hovedstaden. Jeg har også lagt mærke til, at FOA vurderer, at personaleomsætningen er så stor, at de berørte social- og sundhedsassistenter, sygeplejersker og andet personale har gode muligheder for at finde et job på et andet sygehus i regionen. Jeg er enig i, at de ansatte har brug for ro og stabilitet for at løse deres daglige arbejdsopgaver, og derfor er det regionernes pligt sammen med de øverste sygehusledelser at holde hus med de bevillinger, som de årligt har fået, og få lagt budgetter, så kapaciteten udnyttes bedst muligt.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Trykordsordninger er jo kun gode at have, i det øjeblik man netop står med en fyreseddel i hånden. Men der er jo også en frustration hos den del af personalet, som skal blive tilbage på afdelingerne, og som kommer til at opleve de forringelser, det giver for patienterne, når der pludselig bliver længere imellem sygeplejerskerne, når der bliver længere imellem social- og sundhedsassistenterne, når man pludselig ikke bare kan få fat i en jordemoder, fordi der er blevet fyret tre jordemødre på Herlev Hospital.

Fødsler er jo ikke sådan noget, man kan regulere sig ud af og sige: Ja, fødsler forventer vi færre af til næste år. Fødsler er jo netop det sted, hvor man vil kunne se en konkret mangel, og hvor man vil kunne se, at her kan man risikere ikke bare den pågældende forælders liv, men også et nyfødt barns liv, hvis det er, der mangler jordemødre. Så den frustration, der er hos det tilbageværende personale, må regeringen altså også påtage sig ansvaret for.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er ingen tvivl om, at det sundhedsfaglige personale på landets sygehuse med deres faglige ekspertise og arbejdskraft er afgørende for, at vi i Danmark og i fremtiden har et godt og velfungerende sundhedsvæsen. Det har vi i regeringen været meget opmærksomme på, og det er vi stadig. Der har således været en ret betydelig stigning i det sundhedsfaglige personale, siden regeringen kom til. I perioden fra 2001-2008 er der kommet ca. 9 pct. flere sygeplejersker og 27 pct. flere læger, og samtidig vil jeg gøre opmærksom på, som jeg sagde før, at antallet af sundhedsfagligt personale er steget med knap 2.500 personer fra første kvartal i 2008 til andet kvartal i 2009.

Så vi har med de betydelige afsatte midler – og jeg vil igen erindre om, at det er 16.000 mio. kr., som denne regering har tilført sygehusvæsenet – sikret midler til en øget aktivitet og kapacitet i sygehusvæsenet. Men anvendelsen af økonomiske midler forudsætter naturligvis, at der er en ansvarlig økonomisk styring af de her midler, for det skylder man ikke kun regeringen, men som fru Hæstorp Andersen siger, i høj grad også det personale, som man selv er arbejdsgiver for.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov som medspørger.

Kl. 14:35

Morten Bødskov (S):

Jeg er ked af det, men jeg vender tilbage til den her pjece, som er på ganske få sider, men har nogle helt usædvanlig gyldne løfter til de offentligt ansatte.

Det er i forlængelse af det, der bliver spurgt om, altså om finansministeren deler de fyrede medarbejders frustrationer over, at de nu som tak for en ekstra indsats får en fyreseddel i hånden. Og hvis man så har været ansat på privathospital, får man fyldt lommerne op med ekstra bonuser. Men jeg vil bare læse lidt op af det, som man faktisk har lovet de offentligt ansatte.

Der står på side 2 i den her: De, der gør en særlig indsats, skal belønnes.

Det er jo lige nøjagtig kernen i regeringens politik, at man ikke gør det muligt at belønne dem i den offentlige sektor, som gør en særlig indsats. Man serverer en vis pose penge til nogle mål om noget meraktivitet, flere behandlinger, hurtigere behandlinger, således at det offentlige kan blive mere effektivt. Det er helt fint. Men pointen er jo netop den, at det absurde i systemet er, at når man nu rammer det loft og der ikke er flere penge, hvad gør man så? Ja, så fyrer man medarbejderne, og så går patienterne over i det private. Er det udtryk for det, man lovede vælgerne og særlig de offentligt ansatte, nemlig at de, der gør en særlig indsats, skal belønnes? Det står i den her pjece.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er meget enig i det princip. Det er også et princip, jeg følger som finansminister. Og jeg håber meget, at vi i de overenskomstforhandlinger, vi kan få med personaleorganisationerne, kan få løftet en større andel over til individuelle tillæg, som ydes i forhold til præstation og arbejdsindsats. Desværre kræver mange af de faglige organisationer jo, at det er den samme løn, man skal have, uanset indsats.

Så jeg vil bekræfte, at jeg gerne i de næste overenskomstforhandlinger vil gøre en fornyet indsats, for at de medarbejdere, der gør en særlig indsats, også kan blive belønnet.

Men vi har haft meget fokus på personalet, vi har jo bl.a. interesseret os meget for lægernes uddannelsesforløb, og vi har haft stort fokus på både rekruttering og på fastholdelse af medarbejdere. Der har vi jo gennem trepartsaftalerne afsat 6 mia. kr. for at sikre mere attraktive arbejdspladser, større kompetenceudvikling, bedre arbejdsmiljø og god ledelse, efteruddannelse, rekruttering samt fastholdelse. Så også på den front sætter vi massivt ind.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:38

Morten Bødskov (S):

Men er det fuldstændig fjernet for regeringen og særlig finansministeren, som jo har hovedansvaret for de her økonomiaftaler, at det er et absurd system, man har lavet? Når man beder de offentligt ansatte om at lave mere, være mere effektive, og de gør det – de kæmper, så blodet sprøjter af dem for at sikre, at deres arbejdsplads er god og effektiv osv. – og de rammer loftet for, hvor mange penge regerin-

gen har givet dem, hvad kan de så gøre? Jamen det ser vi jo nu. Ingenting. Ledelserne fyrer dem, og patienterne går til privathospitalet.

Kan man som regering ikke se, at det er et absurd system, man har indrettet? Og så virker det da totalt hult at stå her og sige, at man har givet 16.000 mio. kr. Jo længere tid, man er finansminister, jo mere taljonglør bliver man jo. Men hvad er 16.000 mio. kr., når det, de mangler, er penge til at udføre deres arbejde for? Det er jo det, der er hele problemet i den her diskussion.

Derfor er det jo ikke sådan, at man giver de offentlige medarbejdere, som rent faktisk yder en fremragende indsats, muligheder for at leve op til det, som man har lovet i valgkampen.

Når de gør en særlig indsats, skal de ikke fyres, og patienterne skal ikke over på privathospitalerne. Men det er jo det, der er konsekvensen af regeringens politik.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:39

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er fuldstændig enig i, at personale, der yder en særlig indsats, skal belønnes, og det skal man være opmærksom på. Men det forudsætter jo, at arbejdsgiveren, den, der driver sygehuset, tilrettelægger arbejdet sådan, at det ikke bliver en stop and go-politik hele tiden. Det er derfor, at jeg i min besvarelse bliver ved med at vende tilbage til regionernes ansvar for at lægge nogle ansvarlige budgetter og sikre, at aktiviteten holdes i overensstemmelse med budgetterne, for ellers havner man jo i de her ulykkelige situationer.

Men det er utrolig glædeligt, som regionernes redegørelse viser, at man vedkender sig det ansvar, og at man nu træffer en lang række foranstaltninger, der gør, at man fremover ikke kommer i den situation. Det kan jeg kun være tilfreds med, for jeg ville også som medarbejder i en virksomhed, som ikke kunne styre økonomien, føle en meget stærk frustration.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær som medspørger.

Kl. 14:40

Lone Dybkjær (RV):

Nu har vi rigtig mange gange hørt finansministeren sige 16.000 mio. kr. Jeg synes udmærket, at vi kan bruge det gode danske begreb 16 mia. kr. Men i øvrigt siger de der 16 mia. kr. jo ikke så frygtelig meget, for spørgsmålet er jo, hvad indholdet i de 16 mia. kr. er, i forhold til at man har etableret en efterspørgselsstruktur. Det er jo det, der er hele kernen. Har regionerne i virkeligheden en reel chance for at styre?

Jeg synes, at det er fint, at regionerne har påtaget sig et ansvar, men der er jo en lang række ting, som regionerne ikke kan styre. Der kommer bedre behandling, der kommer flere mennesker, og der er kommet en behandlingsgaranti, som jeg tror alle sundhedsfaglige personer er enige om er et meget besværligt styringsinstrument. Så det er den ene side, men den anden side af det er: Kan finansministeren ikke forstå frustrationen ... Nå, det kan jeg tage i næste omgang.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til fru Lone Dybkjær. Finansministeren.

Kl. 14:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Fru Dybkjær må undskylde, jeg bruger udtrykket 16.000 mio. kr. Jeg tror, at for almindelige mennesker er det ret mange penge, der er tilført sundhedsvæsenet, og jeg tror, at de fleste vil erkende, at der er tilført ganske betragtelige ressourcer. Det er da også derfor, at vi har en kæmpelang liste over de gode resultater, vi har opnået. 300.000 flere er kommet igennem behandlinger, kræftbehandlingen viser bedre og bedre resultater, vi har lavet pakker på hjerteområdet, og vi arbejder os jo støt og roligt igennem de her problemer. Så pengene er givet godt ud. Det, jeg synes er lidt problematisk ved fru Dybkjærs og andres felttog her, er, at man prøver at fremstille det som andet end det, regionerne selv siger, nemlig at de har nogle vanskeligheder med at styre nogle enkelte sygehuse, hvor man må tilpasse personalet. Der vil formentlig i den kommende tid komme nogle gode forklaringer på, hvorfor det er sådan, men det afgørende, når man står som medarbejder på et sygehus eller en hvilken som helst virksomhed, er da, at dem, der har ansvaret for virksomheden, er i stand til at tilrettelægge økonomien ordentligt.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:42

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er enig i, at det ville være godt, hvis der også var nogle røde lamper hos ministrene, og at de også så på dem.

Jeg tror, de fleste mennesker ved, at 16 mia. kr. er mange penge, og jeg tror, de fleste gerne vil have, at de ligger i et system, man kan styre efter. Jeg tror, at noget af det, man finder frem til, er, at det er umuligt system.

Men så vil jeg godt komme ind på det med frustration hos personalet. Samtidig med at der fyres derude, fordi folk har puklet virkelig meget, oplever man f.eks., at der er klare budgetoverskridelser hos politiet i den samme periode, nemlig 2009, og her siger regeringen bare: Hov, så må de have nogle flere penge. De behøver ikke engang redegøre for, hvorfor der er de store budgetoverskridelser. De har ikke kunnet finde ud af nogle sammenlægninger, der har været politireform og forskelligt andet, og det er helt o.k. Her siger regeringen bare, at selvfølgelig skal politiet have noget mere.

Kan finansministeren ikke godt forstå, at den ulige behandling af mennesker i den offentlige sektor kan føre til frustration hos mennesker, som faktisk de facto arbejder for at redde liv hver evig eneste minut i døgnet?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som finansminister oplever jeg jo dagligt de situationer. Vi oplever på politiets område, på Kriminalforsorgens område, på sygehusområdet, på alle mulige områder, at der er nogle behov. Men på en eller anden måde må man jo sige, at hvis man vil påtage sig et ansvar for et land, for et sygehus, for en institution, er det vigtigste ansvar at styre økonomien, og meningen med de årlige økonomiforhandlinger, vi har med regionerne, er jo bl.a. at diskutere, hvordan udviklingstendenserne er: Hvordan går det med ældre, hvordan går det med medicinudgifterne, hvordan ser det ud på kræftområdet, og hvordan ser det ud på hjerteområdet? Er der andre måder, hvorpå man kan opnå nogle forbedringer?

Det er et dagligt arbejde, og den frustration, der bliver skabt på nogle sygehuse her i Region Hovedstaden, skyldes efter min mening klart manglende styring. Derfor er det da glædeligt, at regionen påtager sig det ansvar og nu sætter effektivt ind, for det må da være dybt frustrerende som medarbejder at knokle og knokle og knokle og så finde ud af, at ledelsen ikke har styr på det.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:45

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen vi kan nu forstå, at der stilles ét krav til regionerne, når de laver strukturreform og lægger sammen og har afdelinger, der skal fusioneres, og alt muligt andet, og at der bliver stillet et andet krav til politiet. Jeg kan også forstå, at den pjece, som Venstre lavede i 2007 til de offentligt ansatte, altså kun gjaldt for de offentligt ansatte i staten, hvor finansministeren har et konkret ansvar for at udmønte det, men den gjaldt altså ikke for de offentligt ansatte i regionerne eller kommunerne.

Det er nogle meget interessante ting, vi nu får frem her, og jeg bliver nødt til at spørge til de signaler, vi hører her i dag, om, at man kan forvente en bonus, hvis man arbejder i staten under finansministeren, f.eks. i politiet. Så kan man forvente flere penge. Men hvis man arbejder i sundhedsvæsenet under regionerne, er det bare vigtigt, at de skal være ansvarlige, og så kan man få en fyreseddel. Er det virkelig det signal, man vil give til de mange ansatte i sundhedsvæsenet i Danmark?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er et lidt fortegnet billede, fru Sophie Hæstorp Andersen tegner.

Jeg forstår godt den frustration, der er blandt de medarbejdere, som bliver afskediget. Men en gang imellem må man jo også lige tage kendsgerningerne ind, og kendsgerningerne er altså, at der gennem årene er tilført betragtelige ressourcer til sundhedsvæsenet, og at der er opnået betragtelige resultater. På mange af de områder, hvor Danmark lå dårligt placeret, bevæger vi os nu hastigt op ad rangstigen. Når vi ser patienttilfredshedsundersøgelser, er patienterne meget tilfredse, og når vi ser målinger blandt offentligt ansatte, fornemmer man i mange af dem også en høj grad af tilfredshed, at arbejdet er meningsfyldt osv.

Men det er klart, at manglende økonomisk styring, når man løber ind i stop and go, altså ansætte og fyre, ansætte og fyre, da naturligvis giver nogle frustrationer, og vi skal blive bedre til at imødegå dem. Men vi skal da hele tiden diskutere, hvordan udviklingstendenserne er, og her i 2010 giver vi altså 1.200 mio. kr. mere til sygehushæveset til de opgaver. Vi lavede en aftale, og så er det da glædeligt, at regionerne nu også vil styre efter den aftale.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:47

Spm. nr. S 914

4) Til finansministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er forsvarlig omgang med skatteydernes penge at betale svimlende timelønninger til læger på privathospitalerne, mens offentligt ansatte læger og sygeplejersker fyres i hundredvis for samme arbejde?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:47

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Mener ministeren, at det er forsvarlig omgang med skatteydernes penge at betale svimlende timelønninger til læger på privathospitalerne, mens offentligt ansatte læger og sygeplejersker fyres i hundredvis for samme arbejde?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lad mig starte med at fastslå, at regeringen ikke fastlægger lønniveauet i det private erhvervsliv. Regeringen har med det udvidede frie sygehusvalg ønsket at give den enkelte patient en væsentlig ret til hurtig og en valgfrihed til hurtig behandling.

Lange ventetider udgjorde et stort problem tilbage i 2002. Regeringen påtog sig derfor et stort ansvar og ændrede sundhedsloven for at give patienterne en mulighed for at vælge et alternativ, såfremt det offentlige ikke kunne sikre behandling inden for 2 måneder og siden 2007 inden for 1 måned.

Ordningen var også et bevidst forsøg på at give de daværende amter et incitament til at sikre egne borgere hurtigere behandling både i lyset af selve ventetidssituationen og de ekstra midler, der er blevet tilført til området. Det vil sige, at vi indførte et nyt styringsinstrument, et instrument til konkurrenceforbedring i sygehusvæsenet generelt. Vi skal huske på, at der med ordningen ikke kommer flere patienter i sundhedsvæsenet. Det er de samme patienter, som skal behandles, og det er således i høj grad et spørgsmål om, hvordan der styres i forhold til den samlede kapacitet.

Så må man jo sige, at borgerne har taget godt imod ordningen. Godt 300.000 danskere har siden 2002 benyttet sig af muligheden for at blive behandlet på et privat sygehus på det offentliges regning. Bl.a. med udgangspunkt i udviklingen i den private sektor siden 2002 justerede regeringen så i foråret sidste år på ordningens rammer, og regeringen har således i efteråret 2009 som led i aftalen fra april 2009 udmeldt et katalog af referencetakster, der skal hjælpe Danske Regioner og de danske sygehuse med at få et bedre oplyst grundlag til brug i forhandlingerne om takster under det udvidede frie sygehusvalg.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:49

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Især det sidste er jo et vigtigt tiltag, efter at vi nu har Rigsrevisionens beretning og deres ord for, at der siden 2002 mere eller mindre er sket en overkompensation af de private hospitaler. Skulle man være i tvivl om det, kan man jo kigge på Ugebrevet A4, der i sin udgave nr. 32 slog fast, at alene i 2008 kunne enhver læge på privathospitaler og -klinikker indkassere et overskud på 3,1 mio. kr. Det vil sige, at mens lægerne måske tjente knap en million kroner ved at være ansat i det offentlige sundhedsvæsen, kunne læger på privathospitaler sco-

re bonusser på flere millioner kroner oven i den løn, som de oven i købet fik i forvejen.

Det er jo tankevækkende, at det er den økonomistyring, som regeringen står for. Det er den måde, man har brugt skatteydernes penge på.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg skrev i min redegørelse til statsrevisorernes vedrørende beretningen om private sygehuse, er jeg uenig i Rigsrevisionens og statsrevisorernes kritik af, at de private sygehusydelse ikke er erhvervet under skyldig hensyntagen til økonomien. Revisionens konklusion bygger på et argument om, at aftalerne med 100 private leverandører, som Amdradsforeningen havde indgået inden forhandlingssammenbruddet med SPPD, altså Sammenslutningen af Privathospitaler og Privatklinikker i Danmark, i 2006, stort set dækkede alle de mest efterspurgte behandlinger. Rigsrevisionen postulerer dermed, at patientens rettighed kunne være realiseret ved de 100 aftaler. Det er forkert. Hovedparten af disse aftaler var med små klinikker og privatpraktiserende speciallæger inden for bl.a. øjenssygdomme og hudsygdomme. Mere end halvdelen af klinikkerne havde en omsætning på mindre end 250.000 kr. under det udvidede frie sygehusvalg i 2006, og deres samlede omsætning udgjorde formentlig kun 20-25 pct. af al aktivitet under ordningen.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:51

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Uanset at regeringen nægter at give Rigsrevisionen ret på det her område, kan man ikke komme uden om, at en gennemgang af 20 anpartsselskaber foretaget af Ugebrevet A4 viser, at der har været et overskud på 3,1 mio. kr., og det skal ses i forbindelse med, at en almindelig ledende overlæge formentlig har en årsløn på omkring 1,1 mio. kr. Det vil sige, vi altså nu ser, at den overkompensation, der er sket, betyder, at skatteydernes penge går til kæmpe lønninger på private hospitaler, mens de offentligt ansatte bliver fyret. Det er da ikke en værdig måde at bruge skatteydernes penge på, ligesom det ikke er værdigt at sige til patienterne, at de kan få lov til at vente.

Det går jeg da ud fra ministeren vil give mig ret i, nemlig at det er en mærkelig måde at bruge vores fælles penge på. Mens nogle kan vente, særlig de, der skal have specialiserede behandlinger, kan andre komme til at blive behandlet til en gevaldig overpris. Det er ikke kun Rigsrevisionen, der har slået det fast, det viser de overskud, vi ser på privathospitalerne, jo også.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige, at statsrevisorerne jo i deres endelige udtalelse om Rigsrevisionens beretning den 16. december tog Folketingets vedtagelse af 10. december til efterretning og dermed afsluttede den del af revisionssagen, som vedrører udviklingen i taksterne for de private sygehuse under den udvidede ordning. Og det er altså ret vigtigt, at vi her holder fast i, at vi har givet patienterne en rettighed. Jeg er naturligvis enig i, at vi skal sikre ydelserne så billigt som mu-

ligt, og derfor opfordrer vi jo også hele tiden til, at regionerne sender ting i udbud. Det var noget, de gamle amter også kunne have gjort, men hvor man ikke praktiserede det, og det er selvfølgelig klart, at vi skal score de gevinster, vi kan få ved at spare, der hvor de er, men jeg vil sige, som jeg startede med at sige: Det er ikke mig, der fastsætter lønningerne på det private arbejdsmarked.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov som medspørger.

Kl. 14:53

Morten Bødskov (S):

Det passer simpelt hen ikke, at de gamle amter ikke sendte operationer i udbud, men lad det nu ligge.

»Det er ikke mig, der fastsætter lønningerne på det private arbejdsmarked« – der er jo bare lige den finte, at vi jo sådan set har Rigsrevisionens ord for, at der er truffet en beslutning om, at privathospitalerne skulle have en højere betaling. Den nuværende økonomi- og erhvervsminister, fru Lene Espersen, har sagt med åben pande: Ja, det gjorde vi, fordi vi ville have et marked. Så holder det jo ikke, at man står her og forsøger at bilde folk ind, at det ikke har nogen konsekvens for løndannelsen på privathospitaler. Selvfølgelig har det da det. Altså, når man fra regeringens side overbetaler privathospitalerne, så har det da en konsekvens for løndannelsen på privathospitalerne. Man har flere penge til at betale højere lønninger med. Og det, der sker, er jo, at de vandrer ud ad døren med fyresedler i hånden på Herlev Hospital, og at de vandrer ud ad dørene på privathospitalerne med lommerne bugnende af enormt overbetalte lønninger. Er det en forsvarlig omgang med skatteydernes penge, at man sender folk af sted med henholdsvis fyresedler og lommerne bugnende af enorme lønninger, men for det samme arbejde?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, det er sådan, at de takster, der bliver aftalt, er lavere end de offentlige takster, der er, når man sender det ud til private sygehuse. Det er jo ikke sådan, at man laver aftaler med privatklinikker om priser på operationer, som er væsentlig højere end dem, det offentlige kunne gennemføre dem for. Det er jo altså simpelt købmandskab, og derfor var amterne og nu regionerne jo forpligtet til at sende deres ting i udbud, hvis de kan få det billigere.

Den anden side af sagen var den rettighed, vi indførte til patienter, nemlig at man, hvis ikke man kunne blive behandlet på et offentligt sygehus, havde ret til at vælge et andet offentligt sygehus eller et privat sygehus, ja, sågar et sygehus i udlandet, med offentlig betaling. De to ting har jo været væsentlige landvindinger inden for sygehusområdet, som jo også, som jeg har sagt, har betydet, at mange flere er blevet behandlet i sygehusvæsenet, og det er da den måde, vi skal udnytte vores ressourcer på.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:56

Morten Bødskov (S):

Det passer simpelt hen ikke, hvad finansministeren siger. Det offentlige er i stand til at levere til en billigere betaling. Jeg ved godt, at man er imod smagsdommere, men at Rigsrevisionen ligefrem skulle risikere at blive karakteriseret som smagsdommere, synes jeg måske

er noget ekstremt, som jeg ikke havde forestillet mig at skulle høre antydet i den her sal.

Kl. 14:59

Rigsrevisionen siger, at den daværende sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen ikke udnyttede mulighederne for at få en lavere betaling for behandling på privathospitaler. Det står sort på hvidt i både den første og den anden rapport – sort på hvidt. Selv statsministeren indrømmede jo på maratonsamrådet i torsdags i Finansudvalget, at der havde fundet en overbetaling sted. Det havde der. Vi er så lidt uenige om, hvor stor den var, men der har fundet en overbetaling sted. Og der er det bare, vi spørger finansministeren, som sidder på kassen – nu er der et kæmpe hul i den, fordi man fører en uansvarlig økonomisk politik: Er det en forsvarlig omgang med skatteydernes penge, at man fyrer offentligt ansatte, og at privathospitalernes læger så vandrer ud ad dørene med lommerne bugnende af penge, fordi det offentlige overbetaler privathospitalerne?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:57

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Mig bekendt var situationen den, at amterne gav et tilbud til privathospitalerne. Privathospitalerne krævede en højere pris, og den pris, der blev fastsat, var lige midt imellem de to priser. Det er selvfølgelig klart, at hvis man laver udbud af knæoperationer og garanterer x antal patienter, så ligger der jo for privathospitalerne og for det offentlige en gevinst at hente dér, og i al sin enkelhed bidrager de her ordninger til at få flere patienter behandlet på en ordentlig måde, og det er det, som regeringen anser som sin hovedopgave. Men selvfølgelig skal man opføre sig økonomisk ansvarligt, og det er jo også det, vi hele tiden appellerer til og træffer aftaler om med regionerne, nemlig at man skal styre økonomien bedst muligt, at man skal sikre, at man får mest muligt for pengene, og den linje agter vi altså i regeringen at fortsætte også i de kommende år.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær som medspørger.

Kl. 14:58

Lone Dybkjær (RV):

Det er altså helt utroligt. Der er jo ingen af os, der er uenige i, at patienterne skal behandles godt, og at de patienter, der har brug for det, skal behandles. Spørgsmålet er: Til hvilken pris? Der har jo fundet overbetaling sted.

Det, jeg sådan undrer mig over, er, at en finansminister ikke undrer sig lidt over de overskud, privathospitalerne har, og de lønninger, der er til overlægerne på de private hospitaler. Så siger finansministeren: Det kan vi ikke blande os i, for det er privat. Men så privat er det jo heller ikke, for det er jo det offentlige, der garanterer betalingen. Det er jo sådan, det er.

Kan jeg nu ikke blive fri for at få oplæst en hel masse præfabrikerede svar? Jeg taler ikke så meget om Rigsrevisionen og sådan noget, jeg spørger bare, om finansministeren ikke undrer sig over de overskud, de private hospitaler har, og de lønninger, der er på de private hospitaler.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er jo mange ting inden for sygehussektoren, man kan undre sig over. Jeg kan da også undre mig over, hvor stor prisforskel der er mellem behandlinger på forskellige offentlige sygehuse, når man ser, hvad taksterne er på det ene sygehus i forhold til det andet. Og jeg ville da også ønske, at man inden for det offentlige interesserede sig meget for ikke bare at kigge på, hvad de private kan gøre, men også at kigge på, hvad det er, de bedste inden for det offentlige sygehusvæsen kan gøre, og hvordan vi kan få mere for pengene.

Så der er rigtig, rigtig mange problemstillinger, vi skal arbejde med. En af dem er, at vi skal sikre patienterne den bedst mulige behandling, og vi skal selvfølgelig også interessere os for økonomien. Når jeg ser på det offentlige sygehusvæsen, savner jeg nogle gange, at de dyreste sygehuse ville prøve at interessere sig lidt for, hvorfor der er nogle andre sygehuse, der kan gøre det billigere. Der var måske også nogle ressourcer, vi kunne hente der.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:00

Lone Dybkjær (RV):

Man kan godt høre, at finansministeren ikke har interesseret sig voldsomt for det her område, for det er jo altså ikke sådan, at man ikke interesserer sig for hinanden. Det gør man da. Og selvfølgelig foregår der da også en diskussion inden for det offentlige sygehusvæsen om, hvordan man gør det bedst, og jeg skal være den første til at sige, at der bestemt er meget, der skal rettes. Og vi har ingen garanti for, at alle de penge, som regeringen smider ud i de nye specialiserede sygehuse, vil løse alle de problemer, der rent faktisk også er i dag, fordi specialisering i sig selv jo ikke nødvendigvis fører til det optimale, da vi jo alle sammen er hele mennesker og ikke nogle specialiserede enkeltdele. Det er et af de helt store problemer. Det er så, hvad det er, og jeg synes, at man som offentligt ansvarlig finansminister, sundhedsminister, eller hvad ved jeg, selvfølgelig skal gå ind og kigge på det.

Det, jeg bare stiltfærdigt spørger om, er: Synes finansministeren, at det er så rart at se, at der er så store fortjenester på de private hospitaler, og at lægerne har så høje lønninger? Synes finansministeren ikke, der er grund til bare at tænke over, om de der incitamentsstrukturer er gode nok?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det skal man jo hele tiden interessere sig for, og nu træder der jo også et nyt system i kraft med nogle referencetakster, som man aftaler i forbindelse med forskellige operationer. Og det er selvfølgelig klart, at som tiden går, udvikles metoder, der kommer nye metoder til, og derfor skal man hele tiden følge med i, at der er god økonomi i det, man foretager sig, og det vil vi selvfølgelig også gøre hele tiden.

Men fru Lone Dybkjær drager så den konsekvens, at vi skal begrænse de private sygehuse, og jeg synes, det er en fuldstændig forrykt argumentation, at man hele tiden skal lægge dem for had. Hvorfor skal vi ikke glæde os over, at flere patienter bliver behandlet, og hvorfor skulle vi ikke prøve at skabe nogle incitamenter til, at de dyreste offentlige sygehuse lærer lidt af de mest effektive offentlige sygehuse? Det er da også en interessant problemstilling.

Kl. 15:02 Skriftlig begrundelse

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:02

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg syntes, jeg hørte, at fru Lone Dybkjær hverken var sur på private sygehuse eller ikke glædede sig over de behandlinger, man leverede. Det, vi diskuterer, er jo alene, hvad det er for en pris, vi har fået behandlingen til, når de mange mennesker er blevet behandlet. Hvad er det for en pris, som man har betalt, hver gang en person ikke har kunnet blive behandlet og så har valgt et udvidet frit valg? Det er jo regeringen, der er ansvarlig. Rigsrevisionen har slået fast, at man siden 2006 har haft en viden om, at man kunne erhverve de her ydelser billigere, og nu står man så her i 2010 og siger, at det har man fokus på, altså lige 4 år for sent. Det er da meget tankevækkende.

Så vil jeg godt sige, at det interessante jo er, at med de meget store besparelser, omkring 1 mia. kr., som vi må forvente at regionerne er i gang med at spare nu, bider det vel sig selv i halen. Nu er det jo ikke længere et spørgsmål om, at det her var et udvidet frit valg, en rettilighed, til at komme til, hvis man ikke kunne blive behandlet, nu er det et spørgsmål om, at behandlingerne bliver færre og færre, og at flere og flere får behov for at benytte sig af en ventelistegaranti, fordi behandlerne ikke længere er i det offentlige sundhedsvæsen. Er det den vej, regeringen ønsker at gå med udviklingen af det offentlige sundhedsvæsen?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Bare for at der ikke skal herske nogen forvirring om, hvad det er, vi foretager os på det her område, så vil jeg – med risiko for at fru Lone Dybkjær bliver sur på mig – gentage, at aftalen med Danske Regioner for deres økonomi i 2010 indebærer en tilførsel af 1.800 mio. kr. til driften: 1.200 mio. kr. til sygehusene og 600 mio. kr. til medicinudgifterne. Så al snak om, at vi ikke tilfører ressourcer, mener jeg er forkert. Vi tilfører masser af penge, og det er vi også forpligtet til, for vi vil gøre det så godt som muligt for patienterne. Vi stiller så bare det krav, at regionerne, sygehusene, er i stand til at styre deres udgifter, fordi det er dybt frustrerende, hvis man havner i den situation, som man er havnet i: at man så lige pludselig ansætter masser af mennesker, så fyrer man mennesker, så ansætter man mennesker. Det er der ingen, der kan være tjent med.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til undervisningsministeren af fru Nanna Westerby.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 737

5) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Set i lyset af, at regeringen ikke engang har opfyldt trepartsaftalens mål om praktikpladser på den pædagogiske assistentuddannelse, social- og sundhedsassistentuddannelsen og social- og sundhedshjælperuddannelsen, er ministeren så enig i, at det er utilfredsstillende, at de mange, der ønsker at få en uddannelse inden for SoSu-området, ikke kan være sikre på, at regeringens tidligere løfte om 1.000 ekstra pladser opfyldes?

I forlængelse af finanslovaftalen for 2010 aftalte regeringen, KL og Danske Regioner, at der etableres 1.650 ekstra praktikpladser i kommuner og regioner i 2010. De 1.650 pladser er som udgangspunkt fordelt med 1.320 på kommunerne og 330 på regionerne. Spørgsmålet om ekstra praktikpladser til sosu-området er aktualiseret af, at der i 2009 er afvist omkring 5.000 ansøgere, fordi der ikke er praktikpladser nok. Samtidig har undervisningsministeren i et svar på et udvalgs spørgsmål (UDU alm.del spørgsmål nr. 35) svaret, at den hidtidige indsats for at skaffe flere praktikpladser blandt andet er strandet, fordi der ved en fejl er udmeldt for få uddannelsespladser til nogle kommuner. »Som en forklaring på den forventede manko på uddannelsen til social og sundhedsassistent har KL oplyst, at der tilsyneladende ved en fejl er udmeldt for få uddannelsespladser til kommunerne i hovedstadsområdet. KL har samtidig tilkendegivet, at der vil blive rettet op på dette i 2010.« Aftalen om 1.650 ekstra praktikpladser skal ses i lyset af trepartsaftalen. Tilskuddet til de nye ekstra pladser forudsætter, at kommuner og regioner først overholder trepartsaftalen. Det vil sige, at kommuner og regioner først skal etablere 1.591 pladser til den pædagogiske assistentuddannelse, 3.965 pladser til social- og sundhedsassistentuddannelsen og 8.040 pladser til social- og sundhedshjælperuddannelsen. Kommunerne og regionerne har i 2008 og 2009 kun opfyldt en fjerdedel af trepartsaftalens krav om ekstra pladser. Kommunerne har allerede nu svært ved at leve op til de aftalte pladser i trepartsaftalen, som får fuldt gennemslag i 2010.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Nanna Westerby for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:04

Nanna Westerby (SF):

Set i lyset af at regeringen ikke engang har opfyldt trepartsaftalens mål om praktikpladser på den pædagogiske assistentuddannelse, social- og sundhedsassistentuddannelsen og social- og sundhedshjælperuddannelsen, er ministeren så ikke enig i, at det er utilfredsstillende, at de mange, der ønsker at få en uddannelse inden for SOSU-området, ikke kan være sikre på, at regeringens tidligere løfte om 1.000 ekstra pladser opfyldes?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Undervisningsministeren.

Kl. 15:05

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg mener, at de unge kan være aldeles sikre på, at de aftalte pladser bliver oprettet. Det er aftalt, at den årlige dimensionering på den pædagogiske assistentuddannelse og på social- og sundhedsuddannelsen øges med henholdsvis 1.000 pladser på den pædagogiske assistentuddannelse og 1.100 pladser på SOSU-uddannelsen om året i en 8-års-periode. Hvis man lægger det sammen, er der 16.800 flere unge, der så at sige kommer gennem røret i løbet af disse 8 år. Det er selvfølgelig helt afgørende, at den aftale bliver efterlevet.

Jeg skal lige tilføje, og det er måske det, der har givet anledning til spørgsmålet, at vi har accepteret en lidt langsommere indfasningsmodel i perioden 2008-2015. Det har givet lidt færre pladser i 2008 og 2009, men til gengæld er der et tilsvarende større antal pladser i årene fra 2010 til 2015, altså i år og fremefter.

Der er aftalt sanktioner, og det er derfor, jeg er så fortrøstningsfuld. Hvis dimensioneringerne ikke efterleves, altså hvis de ekstra pladser på den pædagogiske assistentuddannelse og SOSU-uddannelsen ikke bliver oprettet, kan man miste hele det tilskud, som er aftalt på området, og hvis de 1.650 ekstra pladser, der blev aftalt for et

par måneder siden, og som omfatter hele praktikpladsområdet, ikke bliver oprettet, mister kommunerne penge svarende til de pladser, der ikke bliver oprettet. Man kunne i sidste nummer af kommunernes blad læse, at det er en ren forretning for kommunerne at oprette ekstra pladser, så jeg er sikker på, at de unge nok skal få de pladser, som vi har aftalt.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:07

Nanna Westerby (SF):

Baggrunden for det her spørgsmål er jo, at der lige omkring oktober måned var meget skrivi i mediernes om, at der er 5.000 unge, der er blevet afvist på social- og sundhedshjælperuddannelsen. Der er altså 5.000 unge, der gerne vil ind og tage en uddannelse på et område, hvor vi ved, at vi kommer til at mangle arbejdskraft, men som blev afvist, hovedsagelig fordi der ikke er nok praktikpladser.

I den forbindelse var undervisningsministeren ude at sige, at kommunerne skal leve op til det, der er aftalt i trepartsaftalen, altså at de skal oprette ekstra praktikpladser. Herudover sagde undervisningsministeren, at i den nye praktikpladspakke, der er lavet af regeringen, skal 1.000 pladser gå til SOSU-området.

Man har så aftalt, at der bliver oprettet 1.650 nye pladser, men der er jo ingen garanti for, at 1.000 pladser af dem kommer til at gå til SOSU-området. De kan lige så godt gå til EGU, HK og kontorområdet; de kan gå til alle mulige områder. Derfor vil jeg selvfølgelig gerne høre ministeren, om ministeren ikke kan forstå, at et fagforbund som f.eks. FOA føler, at ministeren ret voldsomt er løbet fra et løfte, som han har givet om 1.000 ekstra pladser – altså ud over dem, der årligt ligger i trepartsaftalen for SOSU-området.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg er ikke løbet fra noget som helst. Der er aftalt 1.000 ekstra pladser på den pædagogiske assistentuddannelse og 1.100 på SOSU-uddannelsen, og det er et 8-årigt træk. Det er så blevet udsat lidt fra de første år til de følgende år, men det samlede antal pladser vil blive oprettet, og hvis de ikke bliver oprettet, er der en meget alvorlig sanktion, som samlet kan koste kommunerne 0,5 mia. kr., for her er der jo tale om en kollektiv aftale og kollektiv finansiering, og derfor ryger hele betalingen, hvis de ikke bliver oprettet.

Med hensyn til de 1.650 ekstra pladser er det rigtigt, at det kan være, at de alle sammen bliver SOSU-pladser; det kan også være, at ingen af dem bliver SOSU-pladser. Jeg har det på den måde, at bare der kommer ekstra pladser, kan jeg godt unde, at f.eks. erhvervsskolelever på andre områder får ekstra pladser i kommunen. De trænger jo også til det.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:09

Nanna Westerby (SF):

Ministeren snakker voldsomt udenom lige nu. For det, der jo er tale om, er, at man sagde, at ud over det, der ligger i trepartsaftalen, skal der oprettes 1.000 pladser årligt på SOSU-området. Det var det, som ministeren var ude at sige til bl.a. foa.dk og også er citeret for på avisen.dk, altså at der skal oprettes 1.000 pladser årligt til SOSU-områ-

det ud af de 1.660. Nu står ministeren så og siger, at det er rigtigt, at han ikke kan garantere, at 1.000 af dem kommer til at gå til social- og sundhedsområdet, de kan lige så godt gå til HK-området, eller de kan gå til erhvervsgrunduddannelsen. Kan ministeren ikke godt forstå, at nogle af de unge, som gerne vil ind på SOSU-området, kan føle sig lidt snydt? For det, som ministeren står og fodrer dem med her, er jo bare gamle oplysninger, det er bare en gentagelse af trepartsaftalen, der ligger ikke noget nyt i det.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nu skal jeg give en oplysning, som forhåbentlig også kan berolige fru Nanna Westerby. Kommunerne har med trepartsaftalen lovet en dimensionering på SOSU-området og den pædagogiske assistentuddannelse på i alt 13.600 aftaler. Niveauet for de øvrige erhvervsuddannelser og erhvervsgrunduddannelsen tilsammen er kun på 2.000. På den baggrund er det jo mærkeligt at antage, at der ikke skulle være mindst 1.000 af de ekstra 1.650, der ville falde på SOSU-området og den pædagogiske assistentuddannelse, når forholdet i dag er 13.600 til 2.000.

Men skulle det så være sådan, at der kom 50 flere pladser på andre erhvervsuddannelsesområder og 50 færre pladser på SOSU-området, så vil jeg spørge: Hvilkes interesser er det egentlig, fru Nanna Westerby står her og varetager? Jeg står og varetager de unges interesse. Det er det, der interesserer mig, og ikke det andet fnidder. Undskyld, jeg siger det.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Nanna Westerby.

Kl. 15:11

Nanna Westerby (SF):

Der er godt nok nogle unge, som bliver sendt ud i et internt rivegilde, når uddannelserne skal til at slås om de praktikpladser, som regeringen opretter. Jeg kan ikke forstå, at ministeriet bliver ved med at stå og snakke om trepartsaftalen. Det er en gammel aftale, hvori man aftalte at lave nogle praktikpladser. Lige nu står vi i en ekstraordinær situation, hvor der er en kæmpestor ungdomsarbejdsløshed. Der er flere unge, som gerne vil ind og tage en ungdomsuddannelse. Det burde regeringen tage imod med kyshånd. Det går jo ikke så godt med at leve op til sine målsætninger om, at flere unge skal tage en ungdomsuddannelse. Og så bliver de unge forhindret i det, fordi de ikke kan få en praktikplads. Det er det, der er baggrunden for, at vi står her i dag.

Så nytter det altså ikke noget at spise dem af med en åregammel trepartsaftale. Så skal der altså nogle nye garantier til. Det var dem, som ministeren gav i oktober, og det er dem, som man kan se at ministeren åbenbart ikke har tænkt sig at overholde, for han har ikke tænkt sig at leve op til, at der skal være 1.000 ekstra pladser på SOSU-området, hvilket han var ude at love i oktober.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Vi har indgået en historisk aftale, som indeholder et historisk løft, og som tilmed indeholder en historisk sanktion, tilmed en sanktion, som er anerkendt af kommuner og regioner. Der er altså en voldsom øko-

nomisk straf, det kan være 0,5 mia. kr., de mister, hvis de bare mangler en del af den oprindelig aftalte dimensionering. Derudover har vi så i november lagt 1.650 pladser, og hvad gør det, om der bliver 1.200 SOSU-pladser eller 1.100 SOSU-pladser, hvis bare vi kommer op på de 1.650 i alt? Det er da det, der er det afgørende.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 851

6) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren ikke, at en fartoverskridelse i bymæssig bebyggelse på 60 pct. og som følge heraf mistet kontrol over køretøj kan anses for »særlig hensynsløs kørsel«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:13

Kim Christiansen (DF):

Tak for det.

Mener ministeren ikke, at en fartoverskridelse i bymæssig bebyggelse på 60 pct. og som følge heraf mistet kontrol over køretøj kan anses for »særlig hensynsløs kørsel«?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:13

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg formoder, at spørgsmålet skal ses i sammenhæng med den netop afsluttede sag, hvor Højesteret skulle tage stilling til, om en ungs kørsel, der ulykkeligvis endte med, at et lille barn omkom, kunne betegnes som særlig hensynsløs i straffelovens § 241's forstand.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at det selvsagt er meget tragisk, når et menneske mister livet i trafikken. Jeg vil også gerne slå fast, at hastighedsgrænserne selvfølgelig skal overholdes. Der er da heller ikke noget til hinder for, at domstolene efter et konkret skøn kvalificerer kørsel med alt for høj hastighed som særlig hensynsløs. Typisk vil hastigheden netop indgå som et væsentligt moment i vurderingen af et kørselsforløbs grovhed.

Ved den seneste skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab i 2005, som et stort flertal i Folketinget stod bag, tog vi bl.a. stilling til afgrænsning af begrebet særlig hensynsløs kørsel. Det blev således slået fast, at begrebet i straffeloven skulle forstås i overensstemmelse med et tilsvarende begreb i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 5. Heraf følger, at det karakteristiske ved særlig hensynsløs kørsel er, at føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. Forskellen på, om man i en given situation tilsidesætter væsentlige hensyn til færdselssikkerheden eller kører særlig hensynsløst, kommer altså an på de konkrete subjektive forhold.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at eksempelvis betydelige hastighedsovertrædelser i områder med mange fodgængere og andre trafikanter ud fra en konkret vurdering typisk vil kunne kvalificeres som særlig hensynsløs kørsel.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:15

Kim Christiansen (DF):

Justitsministeren nævner netop begrebet bevidst, og man må jo formode, at en person, der kører 85 km/t., gør det relativt bevidst. Langt de fleste køretøjer i dag er i hvert fald udstyret med et speedometer, og derfor kan det jo undre, at man ser så store forskelle. Jeg ved godt, at vi ikke som sådan skal dømme herinde fra Folketinget af, men det kan da undre mig, at man ser så store forskelle fra den ene retsinstans til den anden. I landsretten taler vi om 8 måneder, og så ser vi en nedsættelse til 30 dage bare på grund af et begreb om, hvorvidt det har været bevidst eller ikke bevidst.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:16

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, det er vigtigt at holde sig for øje, at det jo altid er domstolene, som konkret må vurdere hver enkelt sag. Jeg synes lige, at jeg sådan vil eksemplificere det, og hvis vi tager den her omtalte højesteretsdom som eksempel, så er det jo altså ikke uden videre sådan, at man bare kan lægge til grund, at samtlige førere, der overskrider en hastighed med en vis procent, dermed bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. Der vil altså fra sag til sag kunne være konkrete omstændigheder, som kan have betydning enten i den ene eller den anden retning. Domstolene bør efter min mening fortsat have mulighed for at foretage en helhedsvurdering.

Jeg vil godt lige illustrere min pointe med et eksempel: Det kan være, at en bilist kører ad en lige og øde landevej og overser, at han kører lige ind i en byzone med en fartbegrænsning på 50 km/t., fordi der ikke umiddelbart er bebyggelse ud til vejen. Han fortsætter derfor med uændret hastighed i den tro, at han må køre 80 km/t., men realiteten er, at han nu pludselig overskrider den gældende hastighedsbegrænsning med 60 pct. Bilistens kørsel har efter min opfattelse væsentlige konsekvenser for trafikikkerheden og koster derfor selvfølgelig også et klip i kortet, men det er jo ikke i den konkrete situation bevist, at han bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. Det er en konkret vurdering, domstolene må foretage.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:17

Kim Christiansen (DF):

Justitsministeren har sendt et forslag om indsatsen mod vanvidskørsel med skærpede straffe ud i høring, og der kunne jeg da godt i den forbindelse tænke mig lige at spørge ministeren om, hvorvidt der i den skærpelse ligger en præcisering af begreberne, så man måske gjorde det lidt nemmere for domstolene at træffe en afgørelse fremadrettet.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:18

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er rigtigt, at jeg i øjeblikket har det, som jeg har kaldt tryk trafikpakken, ude i høring, hvor vi lægger op til markante strafskærpelser for uagtsomt manddrab, uagtsom legemsbeskadigelse begået i forbindelse med spirituskørsel, narkokørsel eller særlig hensynsløs kørsel i øvrigt. Det, der bare er vigtigt at understrege, er, at når vi nu forhøjer straffene og sætter hårdt ind imod særlig hensynsløs kørsel,

er det jo ud fra en konkret vurdering, som hverken spørgeren eller jeg kan bedømme, før vi ser den konkrete situation.

Kl. 15:20

Jeg nævnte før personen, som havde kørt de 80 km/t. og dermed havde kørt over 60 pct. for hurtigt. Det behøver ikke at være særlig hensynsløst, hvis det er en lige landevej, hvor der lige pludselig kommer nogle andre skilte. Så der kan være talrige eksempler på, at kørsel med en lavere overskridelse end de 60 pct. på grund af andre forhold må karakteriseres som særlig hensynsløs kørsel. Så tanken med de eksempler, jeg har brugt her, er altså at illustrere, at det hele tiden må være en konkret vurdering fra domstolens side, hvad der er særlig hensynsløs kørsel, og hvad der ikke er.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:19

Kim Christiansen (DF):

Ganske kort her til sidst: Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, at der i spørgsmålet står »bymæssig bebyggelse«. Der er ikke tale om en øde landevej, hvor man uforvarende kommer til at overse et byskilt, her taler vi altså om 60 pct.s fartoverskridelse i bymæssig bebyggelse, hvor der er fodgængerfelter, og hvor man som bilist i hvert fald må have gjort sig nogle tanker om, at det også kan hænde, at der går mennesker på fortovene langs kørebanen. Mener ministeren ikke, at når vi taler bymæssig bebyggelse, er en fartoverskridelse på 60 pct. særlig hensynsløs kørsel?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:19

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Generelt jo. Men når man læser Højesterets afgørelse og begrundelsen for den, vil man kunne se, at der er tale om en meget konkret afgørelse, hvor Højesteret i sin begrundelse bl.a. anfører, at den pågældende vej, hvor uheldet skete, må betegnes som en forbindelsesvej med få sideveje, at der på uheldsstedet var bebyggelse uden direkte adgang til vejen, og at der ifølge politirapporten var meget gode oversigtsforhold. Uden nærmere oplysninger om den uhensigtsmæssige manøvre, som jo medførte den skæbnesvangre udskridning, finder Højesteret ikke, at den tiltalte kan dømmes for bevidst at have sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed.

Der er altså tale om en meget konkret afgørelse baseret på samtlige sagens omstændigheder, og som jeg læser Højesterets dom, udelukker den bestemt ikke, at hastighedsovertrædelser i størrelsesordenen 60 pct. kan henføres til særlig hensynsløs kørsel. Også 40 pct. og 30 pct. kan være særlig hensynsløs kørsel.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til justitsministeren af hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 852

7) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Vil ministeren indskrænke og forenkle det grundlag, som domstolene udmåler straffe for trafikforseelser på, således at større fartoverskridelser betegnes som »særlig hensynsløs kørsel«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Vil ministeren indskrænke og forenkle det grundlag, som domstolene udmåler straffe for trafikforseelser på, således at større fartoverskridelser betegnes som »særlig hensynsløs kørsel«?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:21

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Som jeg sagde i min besvarelse af spørgsmål nr. S 851, er det karakteristiske ved særlig hensynsløs kørsel, at føreren bevidst sætter sig ud over hensynet til andres sikkerhed. Og som jeg også var inde på, vil høj hastighed typisk indgå som et væsentligt moment i domstolens vurdering af, om kørselen har været særlig hensynsløs.

Hastighed er dog ikke nødvendigvis afgørende for den endelige bedømmelse af en sag. I den konkrete sag, som vi har talt om her, som Højesteret for nylig tog stilling til, kørte vedkommende 85 km/t., hvor den tilladte hastighed var 50 km/t. Højesteret fandt, at den tiltalte med den alt for høje hastighed under de givne omstændigheder havde tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Og uden nærmere oplysninger om den uhensigtsmæssige manøvre, som medførte udskridning og den ulykkelige ulykke, fandt Højesteret imidlertid ikke, at den tiltaltes kørsel kunne tages som udtryk for, at han bevidst havde sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed på en sådan måde, som det efter forarbejderne til færdselsloven og straffeloven forudsættes. Flertallet i Højesteret fandt, at straffen skulle fastsættes til 30 dages fængsel – et mindretal stemte for en straf på 60 dages fængsel – og herudover blev den tiltalte betinget frakendt førerretten i 3 år.

Som det er fremgået, er Højesterets afgørelse truffet ud fra en konkret bevismæssig vurdering, så derfor finder jeg ikke umiddelbart, at dommen giver anledning til at overveje at ændre reglerne.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:22

Kim Christiansen (DF):

Det, der selvfølgelig er mit ærinde med det her spørgsmål, er, at de domme, der er blevet afsagt, jo i høj grad er afsagt ud fra et skøn.

Jeg forventer ikke, at justitsministeren skal kommentere en igangværende sag, men der har jo været en byretsdom for ganske nylig i Århus – også med et ulykkeligt trafikdrab – hvor forsvareren rent faktisk skelede til den her højesteretsdom og gik ind og sagde, at man gik efter 30 dages fængsel, og så blev den sigtede idømt 1½ år. Det kunne jo være en sag, der også i sidste ende havnede ved en højere retsinstans.

Det er efter min opfattelse en tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden eller særlig hensynsløs kørsel. Det er de to begreber, man skelner mellem i juraen, og der er mit korte spørgsmål til justitsministeren: Kunne man måske ikke samle de her begreber lidt, så man forenklede den skønsproces, så vi ikke fik så forskelligartede domme? For jeg håber, at justitsministeren er enig med mig i, at en dom, der bliver nedsat fra 8 måneder til 30 dage, vel ikke ligger i direkte forlængelse af ministerens intentioner om at skærpe straffene for vanvidskørsel.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:23

Kl. 15:26

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Sagen er den, at det jo hele tiden er en konkret vurdering. Hvis det var særlig hensynsløs kørsel, så – for at sige det rent ud på et bramt frit dansk – skulle han bare ind og bure den i rigtig lang tid. Sådan er det, og sådan vil det blive endnu mere med den tryk trafik-pakke, som jeg lægger op til, fordi den indebærer en skærpet indsats imod særlig hensynsløs kørsel og i øvrigt også imod såkaldt vanvidskørsel. Det betyder, at vi kan frakende førerretten ubetinget ved meget høje hastigheder osv. osv.

Men sagen er den, at man ikke kan gå ind og lovgive på enkelte procentsatser, for som jeg nævnte i mit eksempel, kan man godt uforvarende komme til at køre f.eks. 60 pct. for meget, uden at det er særlig hensynsløs kørsel. Så det må være en konkret vurdering fra domstolens side fra sag til sag.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:24

Kim Christiansen (DF):

Jeg er meget glad for ministerens tilkendegivelse af, at vanvidsbilister skal ind og bure den i rigtig lang tid, og det ligger også i intentionerne i lovgivningen. Tak for de skærpselser, dem bakker Dansk Folkeparti naturligvis op om.

Men jeg vil gerne høre ministeren, om ikke ministeren kunne frygte, at den her højesteretsdom på en eller anden måde kunne danne præcedens for fremtidige domme på det her område.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:25

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det håber jeg ikke, det tror jeg ikke, for ifølge dommens præmisser er det ud fra en meget, meget konkret vurdering af de omstændigheder, der var ved den tragiske ulykke, der skete, ved den udskridning, der skete, med den person, som førte den bil.

Hvis det var sådan – det kan jeg da godt sige ikke fra folketingets talerstol, men fra min egen pult – at det var en generel tendens, at man fik 30 dages fængsel for særlig hensynsløs kørsel, så ændrede vi lovgivningen med det samme. Men sådan som jeg vurderer lovgivningen, fungerer den, og så må domstolene jo vurdere sagerne fra sag til sag ud fra en konkret vurdering.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Christiansen.

Kl. 15:25

Kim Christiansen (DF):

Tak. Jeg tror ikke, vi kommer det ret meget nærmere. Jeg har været lidt ude efter, om ikke man kunne præcisere begreberne, så man måske undgik det, som jeg kalder et fejlskøn i den her sag. Men det er jo at kommentere en dom, og det skal man være varsom med. Men kunne man ikke godt gå ind og kigge på de her begreber, der bliver dømt ud fra, for vi har fået konstateret, at en tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden giver 30 dages fængsel, mens særlig hensynsløs kørsel giver 8 måneders fængsel? Man kunne så vende det om og sige, at en tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden i sig selv er grov, hensynsløs kørsel. Det skal være min afsluttende bemærkning, og ellers vil jeg sige tak for besvarelsen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:26

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, man altid kan se på, hvordan love formuleres osv., men det væsentligste må jo være, at hver sag for den konkrete sags vedkommende bliver vurderet ud fra alle de perspektiver, der i den sag.

Så er det min intention, at man skal have en meget hård dom, hvis man kører særlig hensynsløs kørsel, spirituskørsel, vanvidskørsel osv., det lægger vi også op til i tryk trafik-pakken, og hvis der er problemer, må vi jo følge det tæt. Nu er det en enkelt afgørelse fra Højesteret ud fra en meget konkret ulykkelig begivenhed, men det er klart, at vi jo hele tiden samler op på retspraksis, og hvis retspraksis var, at man fik 30 dages fængsel for særlig hensynsløs kørsel, så blev lovgivningen ændret i løbet af 3 sekunder. Men det er en konkret vurdering af en konkret sag.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Lise von Seelen.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 888

8) Til indenrigs- og socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at skabe varige løsninger på hjemløseproblematikken?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:27

Lise von Seelen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Hvad vil ministeren gøre for at skabe varige løsninger på hjemløseproblematikken?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:27

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for spørgsmålet. Hjemløseområdet er jo altså et område, som regeringen allerede har stor fokus på for netop at få skabt varige løsninger. Vores seneste tælling fra 2009 viser, at vi har ca. 5.000 hjemløse i Danmark, og det synes jeg er for mange.

Sammen med satspuljepartierne afsatte vi i regeringen jo i 2008 i alt 0,5 mia. kr., altså 500 mio. kr., over en 4-årig periode til udmøntning af en hjemløsestrategi helt målrettet det at nedbringe hjemløseproblemet i Danmark. De her midler, altså de her 0,5 mia. kr., er jo et supplement til den indsats, som allerede gøres i kommunerne, og de aktiviteter vil så medføre en udvidelse af tilbuddene i kommunerne til de hjemløse borgere. Med hensyn til initiativerne handler det dels om at etablere flere boliger til hjemløse, dels om at udvikle metoder, der både kan forebygge hjemløshed og bidrage til at fastholde socialt udsatte borgere i deres egen bolig.

I begyndelsen af september 2009 indgik jeg endelige aftaler med de otte kommuner, som har de største udfordringer med hjemløse, og planerne, som de hver især har lavet i forbindelse med hjemløsestrategien, ser ud til at blive et meget, meget vigtigt bidrag til at lykkes

med at få nedbragt hjemløsheden i Danmark. Der vil i projektperioden ske en systematisk opsamling og bearbejdning af erfaringerne fra de otte kommuner, og det vil alle kommuner jo netop få glæde af, fordi de nu kan vælge indsatser og tilbud, som rent faktisk har vist sig at virke.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:29

Lise von Seelen (S):

Tak. Nu er fænomenet hjemløshed jo ikke opstået i 2009, fordi regeringen fik lavet en strategiplan på det tidspunkt. Fænomenet hjemløshed har været der i rigtig, rigtig mange år. Spørgsmålet er, om det overhovedet er dalet i de sidste 10 år. Hvis vi snakker med de folk, der arbejder på forsorgshjemmene, eller hvis vi taler med folk, der befinder sig i miljøet, så kan vi høre, at miljøet er meget presset, fordi der er rigtig stor efterspørgsel. Det hænger selvfølgelig også sammen med, at vi er i en meget kold vinter. Men i forhold til, at ministeren siger, at 5.000 hjemløse er for mange, må jeg sige, at ja, det er i sandhed alt for mange. Hvor mange hjemløse synes ministeren i virkeligheden at vi skal have?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:30

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Til den første del af spørgsmålet om, hvorvidt det nu er blevet bedre eller værre, end det var for 10 år siden, må svaret jo være, at det ved vi rent faktisk ikke, for det er jo noget nyt, at vi overhovedet har talt antallet af hjemløse. Det har vi gjort for simpelt hen at kunne målrette indsatsen, for lige præcis at kunne sige, at det er i de her kommuner, hvor man har de største problemer, og det er dem, hjemløsestrategien omfatter. Det synes jeg er en væsentlig forbedring og en helt ny måde at arbejde på rent politisk, nemlig at vi går ud og fuldstændig definerer målgruppen og dokumenterer, at her er målgruppen, og så også simpelt hen opstiller målbare mål for, hvordan vi lykkes med at få nedbragt hjemløsheden. Og så synes jeg måske også, det hører med til spørgsmålet, som får det til at lyde, som om vi ikke har beskæftiget os med hjemløse, før vi så lavede en hjemløsestrategi, at vi da selvfølgelig har det, fordi kommunerne jo allerede over det helt generelle bloktilskud netop løbende har fået midler til at lave indsatser over for de socialt udsatte grupper, herunder også de hjemløse borgere.

Derfor kan man sige, at sigtet med den her konkrete hjemløsestrategi selvfølgelig først og fremmest er at give en saltvandsindsprøjtning til at kunne tage et stort skridt i den retning, der handler om at nedbringe antallet af hjemløse, men også at få udviklet metoder i det her arbejde. Så, nu står formanden op. Ganske kort: Antallet, jamen hvis jeg overhovedet satte et tal på eller kom med et ønske om antallet af hjemløse, så ville det da være helt forkert. Jeg har et ønske om, at vi får det her tal bragt ned.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:32

Lise von Seelen (S):

Det glæder mig da, for det lød næsten, som om ministeren synes, at når vi havde de 5.000 og havde talt dem, var det et rigtig godt resultat. Det er det jo ikke. Den måde, man tæller hjemløse på, er jo også

en lille smule tvivlsom, for det er rigtig, rigtig svært at vide, hvad man tæller, for regeringens definition af hjemløshed er jo, at ingen skal leve på gaden uden at vide, hvor man skal sove natten efter.

Tror ministeren, at det bliver indfriet i den her vinter, hvor det med de kuldegrader, som vi har udenfor, er meget vigtigt, at man i hvert fald natten efter ved, hvor man skal opholde sig henne? Det vil derfor være naturligt, at ministeren spørger ude i de miljøer, hvor de her mennesker færdes, hvordan det lige nu ser ud. Er det noget, som ministeren har beskæftiget sig med her, mens det er så koldt?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Ja, det har jeg i høj grad. Det, som jeg synes er meget, meget vigtigt i den her diskussion om hjemløshed, er, at hjemløshed jo ikke kun er noget, vi ser, når det er koldt udenfor. Hjemløshed er jo lige præcis noget, som vi vedvarende og stædigt skal arbejde med for netop at få gjort noget ved antallet af hjemløse.

Så når jeg siger, at vi nu har en viden om, hvor mange der er, betyder det, at vi mere målrettet kan arbejde med det. Eksempelvis går Københavns Kommune, som jo er med i hele hjemløsestrategien, ud og sætter antal på, hvor mange der er af de allermest udsatte – dem, som vi kalder gadesoverne. Vi ser på, hvordan vi gerne vil have nedbragt antallet, og på, hvordan vi kan lykkedes med at få antallet nedbragt.

Onde tunger vil jo påstå: O.k., hvis der er 5.000 hjemløse og I bruger 0,5 mia. kr. på det, hvorfor giver I dem så ikke bare 1 mio. kr. hver til en bolig, og så er det problem løst? Det er jo netop ikke løsningen på problemet. Det er det lange seje træk.

Derfor bliver jeg lidt bekymret, når oppositionen gør diskussionen om hjemløse til at være et spørgsmål om, hvorvidt det er koldt udenfor. Det er også et problem, vi arbejder med, selv om der så er 20 grader udenfor.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen som medspørger.

Kl. 15:34

Martin Henriksen (DF):

Tak. Der har jo her på det seneste været stor debat om hjemløse, og det er med god grund, fordi det er så koldt udenfor. Det har bl.a. været anført fra Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis side, at ministeren ikke har villet holde møde med dem, som beskæftiger sig med hjemløshed, og med dem, der er hjemløse.

Jeg må sige, at vi i Dansk Folkeparti har den opfattelse, at vi tager det som en helt naturlig ting, at en socialminister selvfølgelig går ud og møder de mennesker, som det handler om, og også forsøger at gå i dialog med de mennesker, som organiserer den hjælp, der er på området.

Jeg vil bare gerne høre, hvilke initiativer ministeren har taget det her område, og om ministeren rent faktisk har været ude at se, hvad der foregår i virkeligheden, for venstrefløjten tegner jo et billede af, at ministeren ikke har været ude at se, hvordan tingene foregår. Kan ministeren svare på, om ministeren har været det?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Selvfølgelig har jeg været ude i virkeligheden og tale med dem på vores natherberg, varimestuer osv. Jeg indkaldte ikke hele pressen, da jeg tog på natherbergsbesøg i Stengade kl. 12 om natten, for det er noget, som jeg gør for lige præcis at tale med brugerne og med de mange frivillige kræfter, som er med i de her forskellige herberg-sløsnings, der er rundt omkring.

Noget af det, der slog mig meget ved de frivillige, der var der, og også ved de medarbejdere, der var der, var, at det er fint nok, at der bliver brugt en hel masse krudt på at få en dagsordenen i gang her og nu, men vi møder også de her mennesker, når det er januar, februar og marts måned. Vi skal her tage det lange seje træk for lige præcis at vende den udvikling.

Den ene grund til at tage ud var altså netop at tale med brugere og medarbejdere på området, men det var så sandelig også for at se på det kapacitetspres, der er grundet vejret. Det er jo en kendsgerning, at der er et kapacitetspres, og det er også derfor, at jeg afsatte en pulje, som jeg forhåbentlig kan få lov at snakke om i næste omgang.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Muligvis. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:36

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg kvitterer for svaret og siger, at det også var det svar, som jeg havde forventet, for selvfølgelig skal en socialminister ud at se, hvad der foregår ude omkring i den virkelige verden.

I forlængelse af det med den pulje, som ministeren lige nævnte, og som ministeren sikkert vil nævne igen, vil jeg sige, at vi fra Dansk Folkepartis side synes, det er rigtig fint, at Socialministeriet har afsat en pulje, som bl.a. kan gå til, at man kan søge tilskud til forskellige foranstaltninger, som kan være med til at hjælpe de hjemløse, som selvfølgelig indlysende nok har nogle problemer, når det nu er så koldt.

Jeg kunne også tænke mig at spørge lidt mere fremadrettet, om ministeren vil være med til at kigge på et eventuelt nødberedskab – så kan vi diskutere, hvordan det skal se ud – som kan træde i kraft. For det sker jo højst sandsynligt igen, at der kommer meget hårde frostgrader. Og der vil det være meget rart, at vi, når vi kan se, at de kommer, allerede der kan etablere noget og få noget stablet på benene, så eksempelvis de frivillige organisationer og andre ved, hvad de har at gøre godt med. Så jeg vil høre, om ministeren fremadrettet vil være med til at stable noget sådant på benene.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det er korrekt, for i forbindelse med også vejr situationen valgte jeg for lidt over 14 dage siden simpelt hen at etablere en nødovernatningspulje, netop med det formål, at de private organisationer kan søge midler, dels til at få drevet de overnatningssteder, de har, dels til de konkrete ting, soveposer, liggeunderlag, mad osv. Om en sådan pulje kan gøres permanent, vil jeg hverken be- eller afkræfte lige i dette øjeblik. Jeg kan sagtens forestille mig, at der kunne være opbakning blandt satspuljeparterne, når vi mødes til efteråret og skal forhandle hele satspuljeaftalen på plads, at man måske får talt om, hvordan vi forbereder os, hvordan vi sikrer, at vi er klar.

Men i forbindelse med den her nødovernatningsmulighed var det et rendyrket initiativ fra min side, fra Socialministeriets side. Det var simpelt hen noget, jeg iværksatte, fordi vi lige nu og her står med et kapacitetsproblem. Der var behov for at få udvidet kapaciteten, og det var derfor, at puljen blev etableret.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:38

Lise von Seelen (S):

Tak. Ministeren sagde, at ministeren havde været ude at tale med folk. Nu ved vi jo godt, at når vi politikere kommer ud og snakker med folk, er der meget løs snak i det. Jeg vil gerne spørge, om ministeren gør sig overvejelser om at lave en status over, hvordan det har været i forbindelse med den her kolde vinter, netop fordi vi skulle have et beredskab, som skulle have en varighed, som mit spørgsmål handler om, så vi ikke står i en situation, hvor der bliver panik, fordi vejret udarter sig og er rigtig koldt, meget koldere, end det har været i mange år.

Så vil ministeren være med til på baggrund af de samtaler, som jeg glæder mig over at ministeren har taget med miljøet, simpelt hen at lave en strategi, der siger, at det her er den sidste vinter, vi har oplevet, hvor vi ikke med det samme kan lave et nødberedskab, hvis vejret overrasker os på den her måde?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:40

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

At lave et permanent beredskab er jeg da på ingen måde afvisende over for. Jeg synes faktisk også, at vi netop med hjemløsestrategien har sat meget, meget målrettet ind på netop at nedbringe antallet af gadesovere, som det eksplicit handler om. Så kan man spørge, om man yderligere skal undersøge, hvor mange der er, hvor stort behovet er, og om det kun er vejrafhængigt. For jeg kan godt være nervøs for, at det her kun bliver italesat på grund af en vejr situation, og den er jeg bange for at vi kun falder i.

Dermed være ikke sagt, at man ikke skal gøre noget netop nu på grund af vejr situationen, og det er også derfor, at jeg fuldstændig klokkeklart melder ud, at der simpelt hen ikke er nogen mennesker, der skal dø på gaden på grund af frost, fordi de simpelt hen ikke kan finde et egnet sted at bo. Det var det, der var hele begrundelsen for at melde ud om denne nødovernatningspulje.

Men som også nævnt i min besvarelse til hr. Martin Henriksen før synes jeg da, det er oplagt, at det er noget, vi ser på, når vi sidder i satspuljeforhandlingerne til efteråret, altså om vi netop skal sikre en varig drift af nødherberger, måske særlig målrettet vinterhalvåret, hvad ved jeg. Men det, der er vigtigt, er i hvert fald, at vi bliver ved med at holde øje med, hvor mange mennesker det her drejer sig om.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og socialministeren af fru Lise von Seelen.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 889

9) Til indenrigs- og socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Synes ministeren, at der er tilstrækkeligt overblik over situationen med udenlandske hjemløse uden lovligt ophold, herunder hvad årsagerne er til, at de befinder sig i landet, migrationsmønstre etc.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:41

Lise von Seelen (S):

Spørgsmålet lyder:

Synes ministeren, at der er tilstrækkeligt overblik over situationen med udenlandske hjemløse uden lovligt ophold, herunder hvad årsagerne er til, at de befinder sig i landet, migrationsmønstre etc.?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

I forbindelse med den hjemløsetælling, som jeg nævnte i min foregående besvarelse, og som blev foretaget i uge 6 i 2009, blev det registreret, at 5 pct. af de ca. 5.000 hjemløse i tællingen havde hjemme i EU-lande eller øvrige lande i Europa, det vil sige ca. 250 personer. Tallet omfatter derfor også hjemløse fra andre EU-lande end de østeuropæiske lande og også hjemløse fra østeuropæiske lande uden for EU, så dermed står vi jo ikke på bar bund i forhold til viden på området.

Men jeg vil også medgive, at der af naturlige årsager, kan man sige, er tale om en vis form for usikkerhed om antallet og årsagerne, fordi de østeuropæiske hjemløse selvsagt har meget mindre kontakt til myndighederne og til de sociale tilbud, end danske hjemløse har, og derfor må antallet på de 250 personer sandsynligvis betragtes som et minimumstal. Omfanget af østeuropæiske hjemløse vurderes af fagpersoner på området til at ligge på et sted mellem 250 og 700 personer i hele landet, og tallet kan være svingende over tid.

Det, der for mig er afgørende, er, at ingen uanset antallet skal være henvist til at overnatte det i fri i vinterkulden. Det var, som jeg også sagde i min tidligere besvarelse, netop begrundelsen for at oprette den pulje, som helt eksplicit hedder »Overnatningspladser til hjemløse i vintermånederne«. Det er jo netop en pulje, hvor både frivillige og private altså kan søge om tilskud til overnatningspladser til hjemløse.

Det er rigtigt, at reglerne foreskriver, at hjemløse migrantarbejdere uden lovligt ophold i Danmark ikke er omfattet af tilbuddene i serviceloven, f.eks. forsorgshjem og herberger. Men jeg synes også, det er vigtigt at påpege, at der derimod ikke er nogen regler om, at migrantarbejdere ikke må anvende private og frivillige overnatnings-tilbud, og det gælder altså også, selv om tilbuddene i dette tilfælde jo får offentlig støtte. Jeg vil derfor også gerne pointere, at den nye nødovernatningspulje ikke ændrer ved regeringens politik om, at mennesker, som ikke har lovligt ophold her i landet, skal hjemsendes.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:44

Lise von Seelen (S):

Det, jeg er optaget af, er især to ting: For det første at finde ud af mønstrene for, hvordan mennesker bevæger sig, sådan at de kommer til at opholde sig i et land. Jeg har ikke skrevet noget om østeuropæiske, jeg har skrevet om udenlandske hjemløse, som er her, og jeg synes, at det skal være vores mål at finde ud af, hvad det er for nogle mønstre, der gør, at folk bevæger sig.

For det andet: Når mennesker så opholder sig i et land i en kuldeperiode som den, vi har nu, hvordan sikrer vi så, at de ikke får varige skader eller dør af kulde? Her forstår jeg, at ministeren er meget glad for den frivillige indsats, som vi kan se at forskellige organisationer har gjort, og det bør ministeren sandelig også være glad for, for hvis de ikke havde været der, hvad skulle vi så have gjort? Der var jo ikke et andet beredskab?

Nu er problemet bare, at de organisationer i et vist omfang er ved at ramme bunden i deres pengekasser, og det ser ikke ud, som om frosten er helt væk endnu, så vil ministeren være med til at hjælpe de nødberedskaber, så de ikke skal bruge deres tid på at pendle rundt i byen efter fondsmidler, men faktisk kan gøre det kæmpestore arbejde, de gør, og sørge for, at der er et nødberedskab, så folk ikke fryser ihjel?

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:45

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Et meget vigtigt element i hele denne nødovernatningspulje er sagsbehandlingstiden. Vi har lovet, at med denne pulje vil sagsbehandlingen ske inden for en uge, og den kører altså hele vejen frem til og med udgangen af marts måned. Der har været nogle ansøgninger, og der er også blevet givet tilsagn allerede, men det er ikke væltet ind med ansøgninger, så puljen er der. Den eksisterer, og det er altså bare om at søge den.

Billedet af, at frivillige initiativer lige pludselig står på bar bund og står uden finansiering til at fortsætte de initiativer, der er i gang med hensyn til de nødovernatningspladser, der er, kan jeg derfor ikke helt genkende. Vi har jo netop etableret den pulje.

Så er vi tilbage ved det andet spørgsmål: Hvad så med at gøre denne pulje permanent? Jamen det må altså være op til en forhandling, når vi mødes angående satspuljeaftalen for det kommende år, om hvordan vi fremadrettet skal sikre det her. Men at der er sket en hurtig handling, og at der er penge i puljen til at søge, synes jeg er et meget, meget vigtigt budskab.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:46

Lise von Seelen (S):

[Lyddufald] ... men jeg er sikker på, at ministeren er helt enig med mig i, at det vil være en fordel, at man, når der opstår en akut situation – og det kunne være på grund af kulde som nu, eller det kunne på et andet tidspunkt være en varmebølge – da har et beredskab, så de frivillige organisationer ikke skal rykke ud akut og have en masse vanskeligheder med at få etableret det her beredskab for at hjælpe mennesker. Det kunne vi alle sammen have en interesse i.

De mennesker, som lægger rigtig, rigtig mange arbejdstimer i hver dag at sørge for et nødberedskab – et sted, hvor folk kan overnatte, og hvor de kan få noget varmt at spise og en kop kaffe, sådan at de i hvert fald ikke får varige skader af at være her hos os lige nu – skal bruge deres kræfter på det, fordi vi har så hårdt brug for det. Ministeren har jo ikke noget andet beredskab, der ville kunne erstatte dem, så vi har hårdt brug for dem. Det er der, jeg siger: Lad os lave et system, der er så stabilt, at de bruger deres kræfter på det rigtige, nemlig at hjælpe mennesker, der er i nød.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:47

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen stabiliteten i indsatsen over for hjemløseudfordringen synes jeg da i høj grad er det, vi talte om i det forrige spørgsmål om hele hjemløsestrategien, altså alle de midler, som er afsat til det. Hele udgangspunktet er vi jo heldigvis også enige om, altså at ingen borgere skal være nødsaget til at sove på gaden uanset tidspunktet på året. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får det med. Hele sigtet med hjemløsestrategien er jo netop at nedbringe antallet af borgere, som ufrivilligt overnatter på gaden, og i det hele taget også minimere den periode, hvor den enkelte måtte være på gaden.

Fem af de otte kommuner, som er med i hele hjemløsestrategien, og som jeg har indgået aftale med, arbejder jo netop fuldstændig målrettet. De har simpelt hen sat antal på. De har et reduktionsmål for antallet af gadesovere hen over hele den her projektperiode og simpelt hen et mål for nedgangen i antallet af gadesovere i kommunerne, som i de meldinger, vi har fået, forventes at blive på 64 pct. Det synes jeg da er et meget, meget vigtigt skridt i den rigtige retning. Men det er et langt, sejt træk, og det er jeg glad for at vi tager i fællesskab. Permanentgørelsen af puljer fremadrettet er det, vi drøfter i satspuljeforhandlingerne.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Martin Henriksen som medspørger.

Kl. 15:48

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg er enig i, at det selvfølgelig skal være sådan, at der ikke er nogen, der skal fryse ihjel i Danmark som hjemløse, uanset hvor i verden de kommer fra. Det er jo også derfor, man har lavet nogle nødløsninger fra Socialministeriets side.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge ind til den aktivitet, som skal finde sted på Christiansborg i morgen. Socialistisk Folkeparti har inviteret illegale hjemløse, altså illegale indvandrere, ind på Christiansborg for at lave et politisk stunt, for at lave et medicirkus ud af det. Det synes jeg er langt ude, for hvad bliver det næste? Bliver det, at Enhedslistens eller SF's gruppeværrelse skal bruges til at huse afviste asylansøgere, fordi man ønsker at komme med et politisk budskab? Så jeg kunne godt tænke mig at få at vide, om ikke ministeren klart og tydeligt vil tage afstand fra det og sige, at det selvfølgelig ikke er det, som man skal bruge Christiansborgs lokaler eller for den sags skyld andre lokaler i samfundet til.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tiden er overskredet. Jeg gør opmærksom på, at der er stillet et specifikt spørgsmål. Hr. Martin Henriksen er medspørger til et spørgsmål fra fru Lise von Seelen. Jeg går ud fra, at hr. Martin Henriksen respekterer, at han forholder sig til det spørgsmål, der er stillet.

Socialministeren.

Kl. 15:50

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg synes også, at det er et meget relevant spørgsmål, for det handler jo lige præcis om emnet, om den gruppe mennesker, vi taler om, som er gadesovere i en kold tid, og så handler det om et politisk stunt eller en orkestreret måde at få det til at se ud, som om vi intet gør. Det synes jeg selvfølgelig er et fuldstændig forfejlet billede, og jeg synes også, at man her går langt over stregen.

Jeg har også med glæde noteret mig, at Folketingets formand klart har meldt ud, at det ikke er vejen frem med hensyn til at gøre opmærksom på en opgave, der ligger her. Vejen frem er for mig at se at gøre, som vi gør, netop at have en målrettet hjemløsestrategi

med masser af midler bundet op på, hvordan vi varigt løser de hjemløses problem.

Samtidig er vejen frem også, at vi reagerer lige præcis i den situation, hvor der opstår et øget pres, altså at vi diskuterer, om der rent faktisk er kapacitet nok til antallet som følge af en vejr-situation, der gør, at vi har så ufattelig meget kulde om natten her, at det har været nødvendigt med den her nødovernatningspulje, som så er blevet til på mit og Socialministeriets initiativ, og som jeg også helt klart mærker at der er opbakning til. Om vi så skal søge at videreudvikle eller i hvert fald permanentgøre den, må vi tage under en satspuljeforhandling, når vi mødes til den.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:51

Martin Henriksen (DF):

Tak til ministeren for det klare svar. Jeg skal selvfølgelig beklage over for formanden, hvis han mener, at jeg gik uden for det, som er inden for spørgsmålet. Spørgsmålet omhandler udenlandske hjemløse. Derfor mente jeg, at det var inden for spørgsmålet. Men igen tak for det klare svar fra ministeren.

Det kunne måske også være rart at få at vide, om Socialdemokraterne, som kommer på lige om lidt, er enige med Socialistisk Folkeparti i, at Christiansborgs lokaler kan bruges til at huse illegale indvandrere.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Har socialministeren et svar til det?

Det har hun ikke. Fru Lise von Seelen.

Kl. 15:52

Lise von Seelen (S):

Jeg glæder mig over, at vi har en formand, der kan forretningsordenen så godt. For jeg synes, at hr. Martin Henriksen skulle have holdt sig til det, jeg har spurgt ministeren om, og ikke blande alt muligt andet ind i det, som skal foregå på et andet tidspunkt, en anden dag.

Så jeg vil gerne vende tilbage til det, jeg spørger ministeren om her. Jeg er også optaget af, hvordan mennesker bevæger sig i en verden på den her måde. Har ministeren taget kontakt til sine kollegaer i Europa-Parlamentet eller til de andre europæiske socialministre om, hvordan vi kan få et overblik over det her, så vi kan løse det i fællesskab? For vi kan ikke løse det alene i Danmark, vi kan løse det i fællesskab med det øvrige Europa, og det synes jeg at vi skal gøre. Vi skal gøre os store bestræbelser for, at vi når at hjælpe de her mennesker. Jeg vil spørge ministeren, om ministeren har taget kontakt.

Så vil jeg gerne slutte af med at sige, at det glæder mig meget – og det har jeg faktisk skrevet i mit notat – at ministeren er enig i, at et menneske er et menneske, og at intet menneske har fortjent at ligge på gaden og fryse eller dø derude. Det har ministeren svaret på og tak for det.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 15:53

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for det. Det bekræfter jeg gerne igen. Der er vi fuldstændig enige.

Jeg kan godt forstå, at fru Lise von Seelen er optaget af migrationsmønstre osv. Det er også interessant at dykke ned i det og prøve at undersøge årsagssammenhænge osv. Jeg må også stadig væk sige, at

det i udgangspunktet jo er rigtig godt med den her solide viden på alle områder, men lige præcis i det her tilfælde er jeg bare ikke helt sikker på værdien af en sådan undersøgelse – hvis det er det, man sådan specifikt er optaget af – eller en specifik kortlægning af bevægelsesmønstre. For jeg kan være lidt bekymret for, at det bare bliver et øjebliksbillede af en situation, hvilket måske ikke lige præcis er det rette bidrag til at få løst det, jeg vil sige er kerneproblemet. Der vil fortsat foregå hjemløsetællinger her i Danmark, også af, hvor mange udenlandske hjemløse der er. Den næste hjemløsetælling vil foregå i uge 6 i 2011.

For mig er det allervigtigste, at vi handler, præcis som vi har gjort det med hjemløsestrategien, med en langsigtet strategi, og præcis som vi også har gjort det nu i forbindelse med den her nødovernatningspulje, som jeg har etableret.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:54

Spm. nr. S 906

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad vil ministeren gøre for udsatte grupper og seniorer som f.eks. John Hansen, medlem hos Business Danmark, 58 år, som er ledig og skal vente 6 måneder på at kunne få et privat løntilskudsjob og dermed får øget risiko for langtidsarbejdsløshed?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:54

Bjarne Laustsen (S):

Tak, hr. formand. Hvad vil ministeren gøre for udsatte grupper og seniorer som f.eks. John Hansen, medlem hos Business Danmark, 58 år, som er ledig og skal vente 6 måneder på at kunne få et privat løntilskudsjob og dermed får øget risiko for langtidsarbejdsløshed?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:54

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er bekymret over, at langtidsledigheden er begyndt at stige. Der er behov for en ekstra indsats, så mennesker ikke hænger fast i ledighed. Den internationale finanskriser er desværre hård og langstrakt, og der findes ikke én let løsning, der hurtigt kan fylde ordrebøgerne op igen. Den stigende langtidsledighed er en udfordring, som skal bekæmpes. Vi kan ikke forhindre, at langtidsledigheden fortsat vil stige i den kommende tid, men jeg vil i hvert fald gøre, hvad jeg kan, for at begrænse stigningen i langtidsledigheden.

Jeg er allerede gået i gang. Regeringen og Dansk Folkeparti afsatte i fredags i enighed med arbejdsmarkedets parter 20 mio. kr. ekstra til varslingsindsatsen. Initiativet kommer navnlig ansatte med korte opsigelsesvarsler til gode, da det nu bliver muligt også at få uddannelse, efter at man er fratrådt. Dermed får endnu flere mulighed for at få i alt op til 8 ugers uddannelse.

I fredags havde jeg møde med DA, LO og KL om langtidsledighed, og i dag har jeg haft møde med AC og FTF. Mit mål for arbejdet er, at de mennesker, der bliver ramt af den internationale krise, kommer hurtigst muligt i job igen. Vi skylder de ledige, at vi tager de bedst mulige beslutninger på så godt et grundlag som overhoved-

det muligt, og derfor afholder jeg en række inspirationsmøder for at give så mange som muligt mulighed for at komme med deres forslag, inden vi skrider til handling. Jeg vil derefter – og det bliver her tidligt i foråret – fremlægge et samlet udspil med en række konkrete initiativer til at bekæmpe den stigende langtidsledighed.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:56

Bjarne Laustsen (S):

Tak. En gang imellem aner man jo ikke, hvilken indflydelse man har, og jeg er glad for, at jeg stillede det her spørgsmål, der gjorde, at ministeren kunne reagere lynhurtigt og sammen med Dansk Folkeparti afsatte 20 mio. kr. Det er jo utroligt, hvad sådan et lille spørgsmål kan gøre. For ellers er det jo ikke sikkert, at der var sket noget. Det kan være et postulat, men det var da godt, at vi fik taget fat på det her, for når vi tidligere spurgte om det, var svaret, at der ikke var behov for at gøre nogen ting.

Nu er der så en konkret sag. På baggrund af L 59, som regeringen kom med, stillede jeg på mit partis vegne et ændringsforslag, som regeringen stemte ned. Det drejede sig om folk, der var i risiko for langtidsledighed, folk over 50 år, etniske minoriteter og folk uden en gymnasial uddannelse. Det blev stemt ned af regeringen og Dansk Folkeparti, men et meget, meget stort mindretal bakkede det op.

En mand som John Hansen havde selv, 2½ måned efter at han var blevet ledig – og han er i den gruppe, der har en risiko for at blive langtidsledige – fundet sig et løntilskudsjob, men jobcenteret i Høje Taastrup måtte ikke give ham det. Og det er sådan, at i alle de analyser, vi har, siger man, at netop det der private løntilskud faktisk er en af de allerallerbedste metoder til at få folk i arbejde igen. Jeg var lidt i en situation, hvor jeg kunne se, at det drejede sig om rettidig omhu, fordi der var nogle grupper her, der ville komme i klemme. Og var det så ikke en mulighed at genindføre det, som ministeren stemte ned for et stykke tid siden? Tak.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo ofte sådan, at sejre har mange fædre, og nu kan jeg også forstå, at hr. Bjarne Laustsen er en af dem. Men jeg vil slet ikke fratage hr. Bjarne Laustsen den glæde, som jeg ligesom fornemmer både af hr. Bjarne Laustsens fremtoning og stemme her i dag; det synes jeg er dejligt. Jeg vil dog bemærke, at de 20 mio. kr., som vi nu udmønter, allerede er afsat via finansloven, så det er jo derfra, pengene kommer. Så hvem det er, der har følt rettidig omhu, tror jeg man kan diskutere. Men jeg er meget glad for, at hr. Bjarne Laustsen er tilfreds.

Når vi taler om de private løntilskud, vil jeg sige, at kravet til en forudgående ledighed på 6 måneder stammer fra EU's fritagelsesforordning på statsstøtteområdet, og kravet er en betingelse for, at den danske løntilskudsordning kan accepteres af Kommissionen. Så selv om ordningen betragtes som statsstøtte efter EU's regler, kan man altså på den her måde få lov til at indføre det alligevel. Men der er altså den restriktion på, at der skal gå 6 måneder.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:59

Kl. 16:02

Bjarne Laustsen (S):

Nu skal jeg ikke deltage i dronningens aftenselskab, så jeg tænkte, at det lige kunne gå an at tage en vals med beskæftigelsesministeren her i eftermiddag omkring de her punkter. Jeg kan nu forstå det med de der penge. Vi har før oplevet, at penge ikke nødvendigvis går til formålet, selv om de har været afsat. Det var støvede penge. Og risikoen var der. Så havde regeringen sammen med Dansk Folkeparti selvfølgelig dårlig samvittighed over, at der ikke var nogen mulighed for lige nøjagtig den her gruppe. Nu gør man så noget.

Men det, der da må være det interessante, må være at lave nogle regler, der er målrettet de grupper, som vi godt ved har en risiko for langtidsarbejdsløshed. Og hvis vi nu er enige om, at det at få et privat løntilskudsjob er langt bedre end nogen af de andre instrumenter, hvorfor tager man så ikke bare og genindfører det? Det var da den letteste ting at gøre i hele verden, og der er overhovedet ikke noget som helst i EU's lovgivning, der gør, at man ikke kan undtage de her bestemte grupper.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo hr. Bjarne Laustsen, der bringer valsen ind i svarene her i Folketingssalen, men jeg føler nu nærmest, at jeg tager en svingom med hr. Bjarne Laustsen både morgen, middag og aften. Jeg har i hvert fald således været i samråd og dermed også taget en svingom med hr. Bjarne Laustsen tidligere i dag.

Men nogle gange føler jeg jo lidt, at hr. Bjarne Laustsen danser om den varme grød. For den ordning, som vi nu har aftalt med Dansk Folkeparti, om udmøntningen af de 20 mio. kr., som ikke er gamle, støvede penge, som hr. Bjarne Laustsen næsten forsøger at få det til at se ud som, er i virkeligheden et rigtig godt eksempel på, at vi hele tiden har værktøjskassen åben og står klar med skruetrækkeren til at dreje på de skruer, der måtte skulle justeres på, for at få systemet til at fungere på den bedst mulige måde.

Men det er også sådan lige omkring det private løntilskud, at der dér altså gælder nogle særlige EU-regler, og jeg tror også godt, at hr. Bjarne Laustsen er klar over, at dem kan vi jo altså ikke bare lige ændre på.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:01

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tager gerne en svingom med ministeren til gavn for de ledige i det her samfund. Det kan godt være, at det virker påfaldende, at vi ofte ses sammen i forskellige sammenhænge, men ikke desto mindre er det her jo en ædel sag. For når en salgschef, der er 58 år, mister sit arbejde – og det kan jo ske – hvorfor skal han så vente i 6 måneder på at få et løntilskudsjob? Vi bruger masser af tid på at administrere sådan noget. Han er selv aktivt gået ud og har fundet et løntilskudsjob, og det kunne jo godt være, at han efterfølgende kunne blive ansat på ordinære vilkår.

Hvorfor skal der laves så mange fiksfakserier? Der er da en enkel løsning: få folk ud af butikken, få dem i gang igen. Hvorfor skal han vente i 6 måneder? Det er det, der er interessant.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:02

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Sagt til hr. Bjarne Laustsen: Det har jeg sådan set svaret på. Der er EU-regler, der siger, at lige nøjagtig med hensyn til privat løntilskud er det sådan, at der er krav om forudgående ledighed på 6 måneder. De her restriktioner finder man sådan set også i fritagelsesforordningen på statsstøtteområdet. Det er sådan, at man efter 6 måneder kan benytte sig af privat løntilskud, men det er så også sådan, at der jo ikke gælder den samme begrænsning for virksomhedspraktik og for ansættelse med løntilskud hos offentlige arbejdsgivere. Så der er der jo rigtig gode muligheder.

Men det er altså sådan, at vi jo bliver nødt til at leve op til de EU-regler, der er. Og da jeg også ved, at hr. Bjarne Laustsens parti er glødende EU-tilhænger og specielt da formanden for hr. Bjarne Laustsens parti, så er vi jo enige om, at man selvfølgelig skal leve op til reglerne på EU-området.

Kl. 16:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er lige en sidste dans i dag med et spørgsmål fra hr. Bjarne Laustsen til beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:03

Spm. nr. S 909

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke initiativer vil ministeren tage over for de lønmodtagergrupper, som er hårdest ramt af den stigende ledighed, hvor det især er industrien og byggeriet, der tegner sig for den største stigning, og f.eks. hver anden murer er uden arbejde?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:03

Bjarne Laustsen (S):

Det takker jeg formanden for.

Hvilke initiativer vil ministeren tage over for de lønmodtagergrupper, som er hårdest ramt af den stigende ledighed, hvor det især er industrien og byggeriet, der tegner sig for den største stigning, og f.eks. hver anden murer nu er uden arbejde?

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:04

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg nævnte i forbindelse med mit svar på spørgsmål nr. S 906, er jeg bekymret over, at langtidsledigheden nu er begyndt at stige. Derfor er der behov for en ekstra indsats, så mennesker ikke hænger fast i ledighed. Den internationale finanskriser er desværre hård og langstrakt, og der findes ikke, som jeg også nævnte tidligere, en let løsning, der bare fylder ordrebøgerne op igen.

Den stigende langtidsledighed er en udfordring, som skal kæmpes. Vi kan ikke forhindre, at langtidsledigheden fortsat vil stige i den kommende tid, men jeg vil, som jeg også nævnte før, gøre alt, hvad jeg overhovedet kan, for at begrænse stigningen i langtidsledigheden.

Som jeg også nævnte før, er jeg allerede gået i gang. Der er for det første puljen på 20 mio. kr. ekstra til varslingsindsatsen, så ansatte med korte opsigelsesvarsler nu får mulighed for at få uddannelse, efter at de er fratrådt, og dermed mulighed for op til 8 ugers uddannelse.

Vi har i Danmark generelt rigtig gode rammer for beskæftigelsesindsatsen. Jobcentrene arbejder på højtryk for at hjælpe de ledige i job i den hårde tid, som vi er i, og jobcentrenes hovedarbejde gør bestemt en forskel. Fire ud af ti af de nyledige fra begyndelsen af sidste år er således igen i job eller uddannelse, efter at der er gået 3 måneder.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:05

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret.

Der var ikke et eneste konkret forslag. Jeg ved jo, at der er mange beskæftiget i danseindustrien. Der er programmer som Vild med dans og sådan noget, og nogle ernærer sig ved det. Men det, jeg lige som spørger til her, er jo de 122.000 arbejdsløse, vi har. Vi kan se på statistikken, at der er kæmpe forskelle på stigningen i ledighed i de forskellige a-kasser, så det er sådan set ret let at finde ud af, hvem det er, der er hårdest ramt af det. Derfor drejer mit spørgsmål til ministeren sig om, om hun og hendes regering har kigget på, om der er nogle opgaver, der kunne fremrykkes. Det kunne være inden for energirenovering, det kunne være inden for det offentlige byggeri osv., som der har været meget tale om.

Jeg synes, at vi har to udfordringer. Den ene er, at vi skal ud og låne penge for at betale understøttelse, og hvis vi alligevel skal have lavet noget arbejde, er det så ikke bedre, at folk laver noget frem for ingenting? Den anden er, at det kunne være klogt for at reducere CO₂-udslip og være mindre afhængige af fossile brændstoffer osv. at få nogle ting sat i sving. For de her mennesker vil jo rigtig, rigtig gerne arbejde. Jeg tror bare, at hvis man lader være, sker der ingenting. Det er derfor, det er interessant, om man lige nøjagtig over for de grupper her kunne finde på et eller andet.

Jeg har masser af tanker, men det, der er interessant, er jo, at regeringen sidder på pengekasen og spærrer for initiativerne. Nu er ledigheden steget så meget, og ledighedstallene vil kun gå én vej et stykke tid endnu, så derfor: Kan vi ikke få de der murere, industri-folk og byggefolk i arbejde snarest?

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil give hr. Bjarne Laustsen ret i, at ledigheden vil blive ved med at stige, og det er jo også derfor, at vi hele tiden tager initiativer og doserer dem i præcis den mængde, som initiativerne skal komme i.

Det er også derfor, at vi fører en meget ekspansiv finanspolitik. Vi pumper jo faktisk 60 mia. kr. ud i samfundet hen over 2009 og 2010. Bare for at nævne nogle ting vil jeg sige, at nogle af de ting, som hr. Bjarne Laustsen efterlyser, jo er noget, som allerede er blevet sat i værk. Altså, lad mig minde om renoveringspuljen, som netop betyder, at nogle af de mennesker, som hr. Bjarne Laustsen lige præcis nævner, folk i byggefagene, har fået bedre betingelser. Lad mig nævne, at vi med finansloven jo har iværksat yderligere offentlige investeringer på 5 mia. kr. i de kommende år.

I det hele taget planlægger regeringen jo altså en ekspansiv finanspolitik, den fører vi allerede. Og hvis man kigger på de samlede

initiativer, betyder det rent faktisk op imod 75.000 personer på beskæftigelsessiden, selvfølgelig hvis man også lægger den lave rente til.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:08

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren glemte arvesølvet, det, at man har givet mulighed for, at man kan sælge ud og bruge arvesølvet, SP-pengene, der skulle sætte gang i beskæftigelsen. De er brugt, vil jeg sige til ministeren. Renoveringspuljen er udløbet. Lad os sige, at der bare er en minimal effekt af de to ting, men hvis ikke de havde været der, ville ledigheden bare være højere. Der er ikke mere at hente der.

Tyskerne har gang i store projekter med solceller, solenergi, alle mulige forskellige former for bioindustri, og man fortæller, at det har givet 500.000 arbejdspladser.

Der er jo ikke bare dem, der skal montere det, men det er også sådan, at de virksomheder, der producerer det herhjemme, kommer bagefter, hvis ikke der er en efterspørgsel på det danske marked, og det, jeg synes er problemet her, er, at der ikke kommer nogen forslag til at modvirke den stigende ledighed.

Nu kan vi se, at der er nogle grupper, der tegner sig for den største ledighed. Apropos det spørgsmål, vi havde tidligere, er det sådan, at nogle af de grupper genererer langtidsarbejdsløshed. Der er rigtig mange af dem, der bare venter på at blive 60 år, så de kan komme på efterløn. Jeg ved godt, at der er partier, der gerne vil fjerne efterlønsordningen og halvere dagpengene og sådan noget, men så bliver det bare endnu værre.

Men lad os få konkrete forslag til forbedringer.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 16:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen uha, uha. Når jeg ikke nævnte SP-ordningen, var det såmænd for at skåne hr. Bjarne Laustsen, for jeg ved jo, at det ikke er en af hr. Bjarne Laustsens darlinger. Jeg kan sagtens nævne en lang række af de initiativer, som vi har taget, men tiden var jo knap lige før.

Men jeg vil da gerne igen nævne finansloven, som er ekspansiv, som man ikke har set det i mange, mange år. Der er bankpakker, hjælpepakker til erhvervslivet, fremrykning af trafikinvesteringer, renoveringspuljen, som jeg har nævnt, SP, bare for at nævne den igen, skattelettelserne, som jo også kan være med til at sætte gang i samfundet, i og med at folk får flere penge mellem hænderne, og så selvfølgelig de øgede investeringer i det offentlige, så kommunerne får mere råderum og mere albueplads. Det er jo lige præcis nogle af de ting, som hr. Bjarne Laustsen efterlyser.

Samtidig med det tager vi en lang række initiativer på beskæftigelsesområdet, og vi justerer hele tiden på knapperne og skruerne, og det skal vi også gøre.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:10

Bjarne Laustsen (S):

Det er gammel vin på nye flasker, og det løser ikke noget. Altså, vi er jo i 2010. Jeg håber, at ministeren har gjort sig den ulejlighed lige at slå op i almanakken, for alt det der med SP-ordningen og bygge-

puljen var i 2009, og jeg er sikker på, at hver en krone er brugt. Måske er der nogle, der har givet nogle arbejdspladser, det er der en vældig diskussion om. Men den effekt får man jo ikke i 2010, og som ministeren selv siger, stiger ledigheden. Jeg tror desværre, at vi måske kommer op på 175.000 ledige, inden året er omme.

Vi står med masser af unge mennesker, der ikke kan få arbejde; det er også en gruppe, der er hårdt ramt. Vi står med byggeindustrien, hvor der er risiko for langtidsarbejdsløshed. Foråret kommer formentlig på et eller andet tidspunkt, så vi kan få gang i byggeriet igen, og så er det jo vigtigt, at vi har nogle initiativer, så vi stimulerer det. Det gælder både dem, der skal udføre opgaverne, og dem, der skal producere tingene. Hvis vi alle sammen er enige om, at det er klogt at investere i det, f.eks. inden for vedvarende energi, er det jo oplagt at gøre noget ved det, og der synes jeg bare at jeg mangler nogle initiativer, der er målrettet lige nøjagtig at modvirke den stigende ledighed inden for de fagspecifikke områder, hvor vi ser den største ledighedsstigning.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:12

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kunne man lidt frækt sige, at når hr. Bjarne Laustsen bad mig om at slå op i kalenderen for at se, at vi var i 2010, kan jeg omvendt bede hr. Bjarne Laustsen om at slå op i finansloven for at se, at vi er i 2010. For det er jo netop i finansloven, at hr. Bjarne Laustsen ikke bare kan se de øgede muligheder for kommunerne, men også kan se trafikinvesteringerne. Det er jo også noget af det, som bliver sat i gang nu. Og så er der i det hele taget den ekspansive finanspolitik. Så hr. Bjarne Laustsens bønner er i virkeligheden blevet hørt.

Men der, hvor hr. Bjarne Laustsen så, kan man sige, står lidt af, er jo i forhold til de mange ting, som vi *har* gjort, og også i forhold til nogle ting, som vi har gjort i fællesskab, bl.a. hele ungeinitiativet, som jo virker fra nu, og som også tager hånd om nogle af de grupper, som hr. Bjarne Laustsen nævner her. Så min pointe er bare, at vi ikke skal stoppe her. Vi skal hele tiden være opmærksomme på, om der er nogle ting, vi skal justere, og om vi kan gøre systemet bedre.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 28. januar 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.
Mødet er hævet. (Kl. 16:13).